Vestea cea bună conform Matei

1 Cartea genealogiei lui Isus Hristos,* fiul lui
David, fiul lui Avraam.
2 Avraam a devenit tatăl lui Isaac. Isaac a
devenit tatăl lui Iacov. Iacov a devenit tatăl lui
Iuda și al fraților săi.
3 Iuda a devenit tatăl lui Pereț și al lui Zerah
prin Tamar. Perez a devenit tatăl lui Hezron.
Hezron a devenit tatăl lui Berbec.
4 Berbec a devenit tatăl lui Aminadab. Am-
minadab a devenit tatăl lui Nahșon. Nahșon a
devenit tatăl lui Salmon.
5 Salmon a devenit tatăl lui Boaz prin Rahab.
Boaz a devenit tatăl lui Obed prin Rut. Obed a
devenit tatăl lui Isai.
6 Isai a devenit tatăl regelui David. Regele†
David a devenit tatăl lui Solomon prin cea care
fusese soția lui Urie.
7 Solomon a devenit tatăl lui Roboam. Roboam
a devenit tatăl lui Abia. Abiia a devenit tatăl lui
Asa.
8 Asa a devenit tatăl lui Iosafat. Iosafat a
devenit tatăl lui Ioram. Ioram a devenit tatăl lui
Ozia.
9 Ozia a devenit tatăl lui Iotam. Iotam a devenit
tatăl lui Ahaz. Ahaz a devenit tatăl lui Ezechia.
10 Ezechia a devenit tatăl lui Manase. Manase
a devenit tatăl lui Amon. Amon a devenit tatăl
lui Iosia.

---

* **1:1** Mesia (ebraică) și Hristos (greacă) înseamnă amândouă "Unsul". † **1:6** NU omite "regele".

11 Iosia a devenit tatăl lui Ieconia și al fraților
săi în timpul exilului în Babilon.
12 După exilul în Babilon, Ieconia a devenit
tatăl lui Șealtiel. Șealtiel a devenit tatăl lui
Zorobabel.
13 Zorobabel a devenit tatăl lui Abiud. Abiud
a devenit tatăl lui Eliachim. Eliachim a devenit
tatăl lui Azor.
14 Azor a devenit tatăl lui Țadoc. Țadoc a
devenit tatăl lui Achim. Achim a devenit tatăl
lui Eliud.
15 Eliud a devenit tatăl lui Eleazar. Eleazar a
devenit tatăl lui Matan. Mathan a devenit tatăl
lui Iacov.
16 Iacov a devenit tatăl lui Iosif, soțul Mariei,
din care s-a născut Isus, ‡care se numește
Hristos.
17 Astfel, toate generațiile de la Avraam până
la David sunt de paisprezece generații; de la
David până la exilul în Babilon, paisprezece
generații; și de la exilul în Babilon până la
Hristos, paisprezece generații.
18 Iată cum a fost nașterea lui Isus Hristos:
După ce mama Lui, Maria, a fost logodită cu
Iosif, înainte de a fi împreună, a fost găsită
însărcinată de Duhul Sfânt.
19 Iosif, soțul ei, care era un om drept și care
nu voia să facă din ea un exemplu public, a vrut
să o renege în secret.
20 Dar când se gândea la aceste lucruri, iată că
§un înger al Domnului i s-a arătat în vis și i-a zis:

---

‡ **1:16** "Isus" înseamnă "mântuire". § **1:20** "Iată", de la "ἰδοὺ", înseamnă a privi, a lua aminte, a observa, a vedea sau a privi. Este adesea folosit ca o interjecție.

“Iosif, fiul lui David, nu te teme să iei de soție pe
Maria, căci ceea ce este conceput în ea este de la
Duhul Sfânt.
21 Ea va naște un fiu. Să-i pui numele Isus,
*căci El este cel care va mântui poporul Său de
păcatele sale.”
22 Și toate acestea s-au întâmplat ca să se
împlinească ce a spus Domnul prin proorocul
care a zis,
23 “Iată, fecioara va rămâne însărcinată,
și va da naștere unui fiu.
Îi vor pune numele Emanuel”.
care este, fiind interpretat, “Dumnezeu cu
noi”. †
24 Iosif s-a sculat din somn, a făcut cum îi
poruncise îngerul Domnului și a luat la el pe
nevastă-sa,
25 și n-a cunoscut-o până ce n-a născut pe fiul
ei cel întâi născut. I-a pus numele Isus.

2

1 Pe când se născuse Isus în Betleemul Iudeii,
în zilele împăratului Irod, iată că au venit la
Ierusalim niște înțelepți de *la răsărit, care
ziceau:
2 “Unde este Cel ce S-a născut Împărat al
Iudeilor? Căci am văzut steaua Lui la răsărit și
am venit să ne închinăm Lui”.
3 Regele Irod, când a auzit aceasta, s-a tulburat
și tot Ierusalimul împreună cu el.

---

* **1:21** “Isus” înseamnă “mântuire”. † **1:23** Isaia 7:14 * **2:1** Cuvântul pentru “înțelepți” (magoi) poate însemna și învățători, oameni de știință, medici, astrologi, clarvăzători, interpreți de vise sau vrăjitori.

4 Adunând pe toți preoții cei mai de seamă și
pe cărturarii poporului, i-a întrebat unde se va
naște Hristosul.
5 Ei i-au răspuns: "În Betleemul Iudeii, căci
așa este scris prin profet,
6 "Tu, Betleem, țară a lui Iuda,
nu sunt cu nimic mai prejos printre
căpeteniile lui Iuda;
pentru că din tine va ieși un guvernator
care va păstori poporul Meu, Israel."" †
7 Irod a chemat pe ascuns pe înțelepți și a aflat
de la ei la ce oră a apărut steaua.
8 I-a trimis la Betleem și le-a zis: "Mergeți
și căutați cu grijă pruncul. Când îl veți găsi,
aduceți-mi vestea, ca să vin și eu să mă închin
lui."
9 Ei, după ce au auzit pe rege, au plecat; și iată
că steaua pe care o văzuseră la răsărit mergea
înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra
locului unde era pruncul.
10 Când au văzut steaua, s-au bucurat cu
bucurie nespus de mare.
11 Au intrat în casă și au văzut Pruncul cu
Maria, mama Lui, și au căzut jos și I s-au
închinat. Deschizându-și comorile, i-au oferit
daruri: aur, tămâie și smirnă.
12 Fiind avertizați în vis să nu se întoarcă la
Irod, s-au întors în țara lor pe un alt drum.
13 După ce au plecat, iată că un înger al
Domnului s-a arătat în vis lui Iosif și i-a zis:
"Scoală-te, ia Pruncul și pe mama lui și fugi în

† **2:6** Mica 5:2

Egipt și rămâi acolo până ce-ți voi spune, căci
Irod va căuta Pruncul ca să-l nimicească.”
14 S-a sculat, a luat noaptea pe prunc și pe
mama lui și a plecat în Egipt,
15 și a stat acolo până la moartea lui Irod,
ca să se împlinească ce spusese Domnul prin
proorocul care zicea: “Din Egipt am chemat pe
fiul Meu”. ‡
16 Atunci Irod, văzând că este batjocorit de
magi, s-a mâniat foarte tare și a trimis să ucidă
pe toți copiii de parte bărbătească din Betleem
și din toată ținutul din jur, de la doi ani în jos,
după timpul exact pe care-l aflase de la magi.
17 Atunci s-a împlinit ceea ce fusese spus prin
profetul Ieremia, care zicea așa
18 “S-a auzit o voce în Rama,
jale, plâns și jale mare,
Rahela plângând pentru copiii ei;
ea nu ar fi fost consolată,
pentru că ei nu mai sunt.” §
19 După ce a murit Irod, iată că un înger al
Domnului s-a arătat în vis lui Iosif în Egipt,
zicând:
20 “Scoală-te, ia Pruncul și pe mama lui și du-
te în țara lui Israel, căci cei care căutau viața
Pruncului au murit.”
21 Și s-a sculat, a luat pruncul și pe mama lui
și a venit în țara lui Israel.
22 Dar, când a auzit că Arhelau domnea în
Iudeea în locul tatălui său, Irod, s-a temut să
meargă acolo. Fiind avertizat în vis, s-a retras
în regiunea Galileii

---

‡ **2:15** Osea 11:1 § **2:18** Ieremia 31:15

23 și a venit și a locuit într-o cetate numită
Nazaret, ca să se împlinească ceea ce s-a spus
prin profeți, că el va fi numit Nazarinean.

3

1 În zilele acelea, a venit Ioan Botezătorul și
propovăduia în pustiul Iudeii, zicând:
2 “Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este
aproape!”
3 Căci acesta este cel despre care s-a vorbit prin
profetul Isaia, care a spus
“Glasul cuiva care strigă în pustiu,
pregătiți calea Domnului!
Fă-i cărările drepte!” *
4 Ioan purta haine de păr de cămilă și o curea
de piele la brâu. Hrana lui era lăcuste și miere
sălbatică.
5 Atunci a ieșit la el popor din Ierusalim,
din toată Iudeea și din toată regiunea din jurul
Iordanului.
6 Au fost botezați de el în Iordan,
mărturisindu-și păcatele.
7 Dar când a văzut pe mulți dintre farisei și
saduchei venind la botezul Său, le-a zis: “Urmași
ai viperelor, cine v-a avertizat să fugiți de mânia
viitoare?
8 De aceea, produceți roade demne de
pocăință!
9 Nu vă gândiți în sinea voastră: “Îl avem ca
tată pe Avraam!”, căci vă spun că Dumnezeu
poate să-i ridice lui Avraam copii din aceste
pietre.

---

* **3:3** Isaia 40:3

10 Chiar acum securea stă la rădăcina co-
pacilor. De aceea, orice copac care nu produce
fructe bune este tăiat și aruncat în foc.
11 Eu vă botez în apă pentru pocăință, dar Cel
ce vine după mine este mai puternic decât mine,
și nu sunt vrednic să port sandalele lui. El vă va
boteza în Duhul Sfânt. †
12 Furca lui de vânat este în mâna lui și își va
curăța temeinic aria de treierat. Își va strânge
grâul în hambar, dar neghina o va arde cu foc
nestins."
13 Atunci Isus a venit din Galileea la Iordan, la
Ioan, ca să fie botezat de el.
14 Dar Ioan ar fi vrut să-L împiedice, zicând:
"Eu am nevoie să fiu botezat de tine, și tu vii la
mine?"
15 Isus, răspunzând, i-a zis: "Îngăduie acum,
căci așa se cuvine să împlinim toată dreptatea."
Atunci el i-a permis.
16 Isus, după ce a fost botezat, s-a suit din apă și
iată că i s-au deschis cerurile. A văzut Duhul lui
Dumnezeu coborând ca un porumbel și venind
peste el.
17 Și iată, un glas din ceruri a zis: "Acesta
este Fiul Meu preaiubit, cu care sunt foarte
mulțumit."

4

1 Isus a fost dus de Duhul Sfânt în pustiu, ca să
fie ispitit de diavol.
2 După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci
de nopți, I-a fost foame după aceea.

---

† **3:11** TR și NU adaugă "și cu foc"

3 Ispititorul a venit și i-a zis: “Dacă ești Fiul
lui Dumnezeu, poruncește ca aceste pietre să se
transforme în pâine”.
4 Iar el a răspuns: “Este scris: “Nu numai cu
pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt care iese
din gura lui Dumnezeu.””
5 Atunci diavolul l-a dus în cetatea sfântă. L-a
așezat pe vârful templului
6 și i-a zis: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu,
aruncă-te jos, căci este scris,
“El va porunci îngerilor Săi cu privire la voi” și,
'Pe mâinile lor te vor purta,
ca să nu te lovești cu piciorul de o piatră.””
7 Isus i-a zis: “Iarăși este scris: “Să nu pui la
încercare pe Domnul, Dumnezeul tău”.”
8 Diavolul l-a dus iarăși pe un munte foarte
înalt și i-a arătat toate împărățiile lumii și slava
lor.
9 El i-a spus: “Îți voi da toate aceste lucruri,
dacă vei cădea jos și te vei închina mie.”
10 Atunci Isus i-a zis: “Du-te de aici, Satano!
Căci este scris: “Să te închini Domnului, Dum-
nezeului tău, și numai lui să-i slujești”.”
11 Atunci diavolul L-a lăsat și iată că au venit
îngeri și I-au slujit.
12 Când a auzit Isus că Ioan fusese predat, s-a
retras în Galileea.
13 A plecat din Nazaret, a venit și a locuit în
Capernaum, care este lângă mare, în ținutul lui
Zabulon și Neftali,
14 ca să se împlinească ceea ce fusese spus prin
profetul Isaia, care zicea:,
15 “Țara lui Zabulon și țara lui Neftali,

spre mare, dincolo de Iordan,
Galileea neamurilor,
16 poporul care ședea în întuneric a văzut o lumină mare;
celor care stăteau în regiunea și în umbra morții,
pentru ei a răsărit lumina.”

17 Din vremea aceea, Isus a început să propovăduiască și să zică: “Pocăiți-vă! Căci Împărăția Cerurilor este aproape”.

18 Și mergând pe malul mării Galileii, a văzut doi frați: Simon, numit Petru, și Andrei, fratele său, aruncând o plasă în mare, căci erau pescari.
19 El le-a zis: “Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni.”

20 Și îndată și-au lăsat plasele și au mers după El.
21 Mergând mai departe de acolo, a văzut alți doi frați, Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele său, în barcă, împreună cu Zebedei, tatăl lor, reparându-și plasele. El i-a chemat.
22 Ei au lăsat îndată barca și pe tatăl lor și l-au urmat.

23 Isus străbătea toată Galileea, învățând în sinagogile lor, propovăduind vestea cea bună a Împărăției și vindecând orice boală și orice neputință în popor.
24 Vestea despre El s-a răspândit în toată Siria. Îi aduceau la el pe toți cei care erau bolnavi, atinși de diferite boli și chinuri, posedați de demoni, epileptici și paralitici; și el îi vindeca.

25 L-au urmat mari mulțimi din Galileea, din
Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo
de Iordan.

5

1 Văzând mulțimile, S-a suit pe munte. După
ce a șezut, discipolii Lui au venit la El.
2 El a deschis gura și i-a învățat, zicând:,
3 “Ferice de cei săraci cu duhul!
pentru că a lor este Împărăția Cerurilor.
4 Ferice de cei ce plâng!
pentru că vor fi mângâiați.
5 Ferice de cei blânzi!
căci ei vor moșteni pământul.
6 Ferice de cei ce flămânzesc și însetează după
dreptate,
pentru că vor fi umplute.
7 Ferice de cei milostivi!
pentru că ei vor obține îndurare.
8 Ferice de cei cu inima curată!
pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.
9 Fericiți făcătorii de pace!
pentru că ei se vor numi copii ai lui Dum-
nezeu.
10 Ferice de cei ce au fost prigoniți pentru
dreptate,
pentru că a lor este Împărăția Cerurilor.
11 Ferice de voi, când vă vor ocărî, vă vor
prigoni și vor zice tot felul de lucruri rele
împotriva voastră, pe nedrept, din pricina Mea.
12 Bucurați-vă și vă veseliți, căci mare este
răsplata voastră în ceruri. Căci așa au prigonit
ei pe profeții care au fost înaintea voastră.

13 Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea
și-a pierdut gustul, cu ce se va săra? Atunci nu
mai este bună la nimic, decât să fie aruncată
afară și călcată în picioare de oameni.

14 Tu ești lumina lumii. O cetate situată pe un
deal nu poate fi ascunsă.
15 Nici nu aprindeți o lampă și nu o puneți
sub un coș de măsurat, ci pe un stativ, și ea
luminează tuturor celor care sunt în casă.
16 Tot așa, lumina voastră să strălucească
înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre
bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în
ceruri.
17 "Să nu credeți că am venit să distrug Legea
și proorocii. Nu am venit să distrug, ci să
împlinesc.
18 Căci, cu siguranță, vă spun că, până când
vor trece cerul și pământul, nici cea mai mică
literă și nici cea mai mică lovitură de peniță nu
va trece în vreun fel din Lege, până când toate
lucrurile vor fi împlinite.
19 De aceea, oricine va călca una dintre aceste
porunci mai mici și va învăța pe alții să facă așa,
va fi numit cel mai mic în Împărăția cerurilor;
dar oricine le va împlini și le va învăța va fi
numit mare în Împărăția cerurilor.
20 Căci vă spun că, dacă dreptatea voastră nu o
va întrece pe cea a cărturarilor și a fariseilor, în
niciun caz nu veți intra în Împărăția Cerurilor.

21 Ați auzit că s-a spus celor din vechime: "Să
nu ucizi!" și că "Oricine va ucide va fi supus
judecății".

22 Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele
său fără motiv va fi în primejdie de judecată.
Oricine îi va spune fratelui său: "Raca!" va
fi în pericol de consiliu. Oricine îi va spune:
"Prostule!" va fi în pericol de focul gheenei.
23 "Deci, dacă îți aduci darul la altar și îți aduci
aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,
24 lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și
du-te. Împăcați-vă mai întâi cu fratele vostru și
apoi veniți și aduceți darul vostru.
25 Înțelege-te repede cu potrivnicul tău, cât
timp ești cu el pe drum, ca nu cumva procurorul
să te predea judecătorului, iar judecătorul să te
predea ofițerului și să fii aruncat în închisoare.
26 Mai mult ca sigur vă spun că nu veți ieși
nicidecum de acolo până nu veți plăti și ultimul
bănuț.
27 Ați auzit că s-a zis: "Să nu preacurvești!"
28 Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie
ca să o poftească, a preacurvit cu ea în inima lui.
29 Dacă ochiul tău drept te face să te poticnești,
smulge-l și aruncă-l de la tine. Căci este mai de
folos să piară unul dintre membrele tale decât ca
tot trupul tău să fie aruncat în gheenă.
30 Dacă mâna ta dreaptă te face să te poticnești,
taie-o și arunc-o departe de tine. Căci îți este mai
de folos să piară unul din membrele tale, decât
să fie aruncat tot trupul tău în Gheenă.
31 "S-a mai spus: "Oricine își va renega
nevasta, să-i dea un act de divorț."
32 Dar Eu vă spun că oricine își reneagă
nevasta, afară de motivul desfrânării, o face

adulteră; și oricine se căsătorește cu ea după ce
a fost renegată, comite adulter.

33 “Ați auzit că s-a spus celor vechi: “Să nu
faceți jurăminte false, ci să împliniți jurămintele
voastre față de Domnul.”
34 Dar Eu vă spun să nu jurați deloc: nici pe
cer, căci este tronul lui Dumnezeu,
35 nici pe pământ, căci este așternutul pi-
cioarelor Lui, nici pe Ierusalim, căci este cetatea
marelui Împărat.
36 Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poți face
nici un fir de păr alb sau negru.
37 Ci să fie “Da” al tău “Da” și “Nu” al tău “Nu”.
Tot ce este mai mult decât acestea este de la cel
rău.
38 Ați auzit că s-a spus: “Ochi pentru ochi și
dinte pentru dinte”.
39 Dar Eu vă spun: Nu vă împotriviți celui rău;
ci, dacă te lovește cineva peste obrazul drept,
întoarce-i și celălalt obraz.
40 Dacă cineva te dă în judecată ca să-ți ia
haina, lasă-i și haina ta.
41 Oricine vă silește să mergeți o milă, mergeți
cu el două.
42 Dă-i celui care îți cere și nu refuza pe cel
care vrea să se împrumute de la tine.

43 Ați auzit că s-a spus: “Să iubești pe
aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.
44 Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri,
binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine
celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă
maltratează și vă prigonesc,

45 ca să fiți copii ai Tatălui vostru care este în
ceruri. Căci El face să răsară soarele Său peste
cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei
drepți și peste cei nedrepți.
46 Căci, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce
răsplată aveți voi? Oare nici măcar vameșii nu
fac la fel?
47 Dacă nu faci decât să-ți saluți prietenii, ce
faci tu mai mult decât ceilalți? Nu fac la fel și
vameșii?
48 De aceea, voi să fiți desăvârșiți, după cum
Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit.

6

1 "Luați seama să nu faceți milostenia voastră
înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei, căci
altfel nu veți avea nici o răsplată de la Tatăl
vostru care este în ceruri.
2 De aceea, când faceți fapte de milostenie, nu
sunați din trâmbiță înaintea voastră, așa cum
fac ipocriții în sinagogi și pe străzi, ca să obțină
slavă de la oameni. Mai mult ca sigur vă spun că
ei și-au primit răsplata.
3 Dar când faci fapte de milostenie, nu lăsa ca
mâna ta stângă să știe ce face mâna ta dreaptă,
4 pentru ca faptele tale de milostenie să fie în
taină; atunci Tatăl tău, care vede în taină, îți va
răsplăti în mod deschis.
5 Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, căci
lor le place să stea în picioare și să se roage în
sinagogi și la colțurile străzilor, ca să fie văzuți
de oameni. Mai mult ca sigur, vă spun, ei și-au
primit răsplata.

6 Dar tu, când te rogi, intră în camera ta
interioară și, după ce ți-ai închis ușa, roagă-te
Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care
vede în ascuns, îți va răsplăti în mod deschis.
7 Când vă rugați, nu folosiți repetări deșarte,
așa cum fac neamurile, căci ele cred că vor fi
auzite pentru vorbăria lor multă.
8 De aceea, nu fiți ca ei, căci Tatăl vostru știe
de ce aveți nevoie, înainte ca voi să i le cereți.
9 Rugați-vă astfel:

"Tatăl nostru care ești în ceruri, fie ca numele
Tău să fie păstrat sfânt.
10 Să vină Împărăția Ta!
Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe
pământ.
11 Dă-ne astăzi pâinea noastră cea de toate
zilele.
12 Iartă-ne datoriile noastre,
așa cum și noi iertăm datornicilor noștri.
13 Nu ne duce pe noi în ispită,
ci izbăvește-ne de cel rău.
Căci a Ta este Împărăția, puterea și slava în veci.
Amin.

14 Căci, dacă veți ierta oamenilor greșelile lor,
și Tatăl vostru ceresc vă va ierta vouă.
15 Dar dacă nu veți ierta oamenilor greșelile
lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile
voastre.
16 Și când postiți, să nu fiți ca fățarnicii, cu
fețele triste. Căci ei își desfigurează fețele ca
să fie văzuți de oameni că postesc. Mai mult ca
sigur vă spun că ei și-au primit răsplata.

17 Dar voi, când postiți, ungeți-vă capul și
spălați-vă pe față,
18 astfel încât să nu vă vadă oamenii că postiți,
ci Tatăl vostru, care este în ascuns; și Tatăl
vostru, care vede în ascuns, vă va răsplăti.

19 “Nu vă adunați comori pe pământ, unde
molia și rugina mistuie și unde hoții pătrund și
fură;
20 ci adunați-vă comori în ceruri, unde nici
molia, nici rugina nu mistuie și unde hoții nu
pătrund și nu fură;
21 căci unde este comoara voastră, acolo va fi
și inima voastră.

22 “Lampa trupului este ochiul. De aceea, dacă
ochiul tău este sănătos, tot corpul tău va fi plin
de lumină.
23 Dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău
va fi plin de întuneric. De aceea, dacă lumina
care este în tine este întuneric, cât de mare este
întunericul!
24 Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni, căci
ori va urî pe unul și va iubi pe celălalt, ori va
fi devotat unuia și va disprețui pe celălalt. Nu
poți sluji și lui Dumnezeu și lui Mamona.
25 De aceea vă spun: nu vă îngrijorați pentru
viața voastră: ce veți mânca sau ce veți bea; și
nici pentru trupul vostru, ce veți purta. Nu este
viața mai mult decât hrana, iar trupul mai mult
decât îmbrăcămintea?
26 Priviți păsările cerului, care nu seamănă,
nu seceră și nu adună în hambare. Tatăl vostru
ceresc le hrănește. Nu sunteți voi mult mai
valoroși decât ele?

27 “Cine dintre voi, dacă este îngrijorat, poate
să adauge o clipă la viața lui?
28 De ce vă îngrijorați din cauza hainelor?
Gândiți-vă la crinii de pe câmp, cum cresc ei. Ei
nu se trudesc, nici nu se învârt,
29 și totuși vă spun că nici măcar Solomon, în
toată gloria lui, nu era îmbrăcat ca unul dintre
aceștia.
30 Dar dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba
câmpului, care astăzi există, iar mâine este
aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca cu mult
mai mult pe voi, cei cu puțină credință?
31 De aceea, nu vă îngrijorați, zicând: “Ce vom
mânca?”, “Ce vom bea?” sau “Cu ce ne vom
îmbrăca?”
32 Căci neamurile caută toate aceste lucruri;
dar Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți nevoie
de toate acestea.
33 Dar căutați mai întâi Împărăția lui Dum-
nezeu și dreptatea lui; și toate aceste lucruri vi
se vor da și vouă.
34 De aceea, nu vă îngrijorați pentru ziua de
mâine, căci ziua de mâine se va îngrijora sin-
gură. Răul propriu al fiecărei zile este suficient.

7

1 “Nu judecați, ca să nu fiți judecați.
2 Căci cu orice judecată veți judeca, veți fi
judecați; și cu orice măsură veți măsura, vi se
va măsura.
3 De ce vezi paiul care este în ochiul fratelui
tău, dar nu te gândești la bârna care este în
propriul tău ochi?

4 Sau cum îi vei spune fratelui tău: “Lasă-mă
să scot paiul din ochiul tău”, și iată că bârna este
în propriul tău ochi?
5 Ipocritule! Scoate mai întâi bârna din ochiul
tău și apoi vei putea vedea limpede ca să scoți
paiul din ochiul fratelui tău.
6 “Nu dați la câini ce este sfânt și nu aruncați
perlele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să
le calce în picioare, să se întoarcă și să vă sfâșie.
7 “Cereți și vi se va da. Căutați, și veți găsi.
Bateți la ușă și vi se va deschide.
8 Căci oricine cere primește. Cel care caută
găsește. Celui care bate i se va deschide.
9 Sau cine dintre voi este acela care, dacă fiul
său îi cere pâine, îi va da o piatră?
10 Sau, dacă îi cere un pește, cine îi va da un
șarpe?
11 Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați
daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl
vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune
celor ce i le cer!
12 Așadar, orice vreți să vă facă vouă oamenii,
să le faceți și voi; căci aceasta este Legea și
profeții.
13 “Intrați pe poarta cea strâmtă, căci poarta
este largă și calea cea largă care duce la pieire,
și mulți sunt cei ce intră pe ea.
14 Cât de strâmtă este poarta și de îngustă este
calea care duce la viață! Sunt puțini cei care o
găsesc.
15 “Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin
la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi
răpitori.

16 După roadele lor îi veți cunoaște. Culegeți
struguri din spini sau smochine din ciulini?
17 Tot așa, orice pom bun produce fructe bune,
dar pomul stricat produce fructe rele.
18 Un pom bun nu poate produce fructe rele,
și nici un pom corupt nu poate produce fructe
bune.
19 Orice copac care nu produce fructe bune este
tăiat și aruncat în foc.
20 De aceea, după roadele lor îi veți cunoaște.
21 "Nu oricine Îmi zice: "Doamne, Doamne!"
va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia
Tatălui Meu care este în ceruri.
22 Mulți îmi vor spune în ziua aceea: "Doamne,
Doamne, nu cumva am prorocit în numele Tău,
nu cumva în numele Tău am scos demoni și nu
cumva în numele Tău am făcut multe lucrări
puternice?"
23 Atunci le voi spune: "Nu v-am cunoscut
niciodată". Plecați de la Mine, voi care lucrați
fărădelegea'.
24 Oricine ascultă aceste cuvinte ale Mele și le
împlinește, îl voi asemăna cu un om înțelept
care și-a zidit casa pe stâncă.
25 A căzut ploaia, au venit inundațiile, au suflat
vânturile și au bătut peste casa aceea, dar ea nu
a căzut, pentru că era întemeiată pe stâncă.
26 Oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le
pune în practică va fi ca un om nebun care și-a
construit casa pe nisip.
27 Ploaia a căzut, au venit inundațiile,
vânturile au suflat și au bătut peste casa aceea;
și ea a căzut — și căderea ei a fost mare."

28 După ce a isprăvit Isus de spus acestea,
mulțimea a rămas uimită de învățătura Lui,
29 căci îi învăța cu putere, și nu ca pe cărturari.

8

1 Când S-a pogorât de pe munte, o mare
mulțime de oameni Îl urmau.
2 Și iată că un lepros a venit la el și i s-a
închinat, zicând: "Doamne, dacă vrei, poți să mă
faci curat".
3 Isus a întins mâna și l-a atins, zicând: "Vreau
să... Să fii curățat". Imediat, lepra lui a fost
curățată.
4 Isus i-a zis: "Ai grijă să nu spui nimănui; ci
du-te, arată-te preotului și oferă darul pe care l-a
poruncit Moise, ca mărturie pentru ei."
5 Când a ajuns în Capernaum, a venit la El un
centurion, care i-a cerut ajutor,
6 zicând: "Doamne, robul meu zace în casă,
paralizat și foarte chinuit."
7 Isus i-a zis: "Voi veni și-l voi vindeca."
8 Centurionul a răspuns: "Doamne, nu sunt
vrednic să intri sub acoperișul meu. Spune doar
un cuvânt și robul meu va fi vindecat.
9 Căci și eu sunt un om sub autoritate, având
sub mine soldați. Îi spun acestuia: "Du-te!" și el
se duce; îi spun altuia: "Vino!" și el vine; îi spun
robului meu: "Fă aceasta!" și el o face."
10 Isus, auzind aceasta, s-a mirat și a zis celor
ce-l urmau: "Adevărat vă spun că n-am găsit o
credință atât de mare, nici măcar în Israel.

11 Vă spun că mulți vor veni de la răsărit și de
la apus și vor sta cu Avraam, Isaac și Iacov în
Împărăția Cerurilor,
12 dar copiii Împărăției vor fi aruncați în
întunericul de afară. Acolo va fi plâns și
scrâșnire de dinți”.”
13 Isus i-a spus centurionului: “Du-te și tu. Să
ți se facă așa cum ai crezut.” Robul său a fost
vindecat în acel ceas.
14 Când a intrat Isus în casa lui Petru, a văzut
pe mama nevestei lui, care zăcea bolnavă de
febră.
15 I-a atins mâna, și febra a lăsat-o. Ea s-a
ridicat și l-a servit.
16 Când s-a făcut seară, i-au adus pe mulți
posedați de demoni. El a izgonit duhurile cu un
cuvânt și a vindecat pe toți cei bolnavi,
17 pentru ca să se împlinească ceea ce s-a spus
prin profetul Isaia: “El a luat neputințele noastre
și a purtat bolile noastre”.
18 Isus, văzând mulțime mare în jurul Lui, a
poruncit să se ducă în cealaltă parte.
19 Un cărturar a venit și I-a zis: “Învățătorule,
Te voi urma oriunde vei merge.”
20 Isus i-a zis: “Vulpile au vizuini și păsările
cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde
să-și pună capul.”
21 Un alt ucenic al Lui I-a zis: “Doamne,
îngăduie-mi să mă duc mai întâi să îngrop pe
tatăl meu.”
22 Dar Isus i-a zis: “Urmează-Mă și lasă morții
să-și îngroape morții lor.”

23 Când a urcat în corabie, ucenicii Lui L-au
urmat.
24 Iată că s-a iscat o furtună violentă pe mare,
încât barca era acoperită de valuri; dar El
dormea.
25 Ucenicii au venit la el și l-au trezit, zicând:
“Salvează-ne, Doamne! Suntem pe moarte!”

26 El le-a zis: “De ce vă temeți, oameni cu
puțină credință?” Apoi s-a ridicat, a mustrat
vântul și marea și s-a făcut o mare liniște.

27 Și oamenii se mirau și ziceau: “Ce fel de om
este acesta, încât și vântul și marea îl ascultă?”

28 Când a ajuns de cealaltă parte, în ținutul
Gherghesenilor, l-au întâmpinat doi oameni
posedați de demoni, care ieșeau din morminte,
foarte înverșunați, încât nimeni nu putea trece
pe acolo.
29 Și iată că strigau, zicând: “Ce avem noi de-a
face cu Tine, Isus, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit
aici ca să ne chinuiești înainte de vreme?”
30 Și era o turmă de mulți porci care păștea
departe de ei.
31 Demonii l-au implorat, spunând: “Dacă ne
scoți afară, îngăduie-ne să plecăm în turma de
porci.”

32 Și le-a zis: “Mergeți!”

Au ieșit și au intrat în turma de porci; și iată
că întreaga turmă de porci s-a prăbușit în mare
și a murit în apă.
33 Cei care îi hrăneau au fugit și s-au dus
în cetate și au povestit totul, inclusiv ce s-a
întâmplat cu cei care erau posedați de demoni.

34 Iată că toată cetatea a ieșit în întâmpinarea
lui Isus. Când l-au văzut, l-au implorat să plece
de lângă hotarele lor.

9

1 A intrat într-o corabie, a trecut dincolo și a
venit în cetatea sa.
2 Și iată că i-au adus un om paralizat, întins
pe un pat. Isus, văzând credința lor, i-a spus
paraliticului: “Fiule, înveselește-te! Păcatele
tale îți sunt iertate”.

3 Și iată că unii dintre cărturari își ziceau:
“Omul acesta hulește”.

4 Isus, cunoscând gândurile lor, a zis: “Pentru
ce gândiți rău în inimile voastre?
5 Căci ce este mai ușor: să spui: “Păcatele tale
sunt iertate”, sau să spui: “Scoală-te și umblă?”
6 Dar ca să știți că Fiul Omului are putere
pe pământ să ierte păcatele — (apoi i-a spus
paraliticului): “Scoală-te, ia-ți rogojina și du-te
la casa ta”.

7 Și s-a sculat și a plecat la casa lui.
8 Dar mulțimile, văzând aceasta, s-au mirat și
au slăvit pe Dumnezeu, care dăduse oamenilor
o asemenea putere.

9 Când a trecut Isus de acolo, a văzut pe un om
numit Matei, care ședea la percepție. I-a spus:
“Urmează-mă”. El s-a ridicat și l-a urmat.
10 Pe când ședea el în casă, iată că au venit
mulți vameși și păcătoși și s-au așezat la masă
cu Isus și cu discipolii săi.

11 Fariseii, văzând aceasta, au zis discipolilor
lui: "De ce mănâncă învățătorul vostru cu
vameșii și cu păcătoșii?"
12 Când a auzit Isus, le-a zis: "Cei sănătoși nu
au nevoie de doctor, dar cei bolnavi au nevoie de
doctor.
13 Voi însă mergeți și învățați ce înseamnă
acest lucru: "Eu vreau milă, și nu jertfă", căci
n-am venit să chem la pocăință pe cei drepți, ci
pe păcătoși."
14 Atunci ucenicii lui Ioan au venit la el și i-au
zis: "De ce noi și fariseii postim des, iar ucenicii
tăi nu postesc?"
15 Isus le-a zis: "Pot oare prietenii mirelui să
jelească atâta timp cât mirele este cu ei? Dar vor
veni zile când mirele va fi luat de la ei și atunci
vor posti.
16 Nimeni nu pune o bucată de pânză
neîncălzită pe o haină veche, pentru că petecul
s-ar rupe de pe haină și se face o gaură și mai
mare.
17 Nici oamenii nu pun vin nou în piei de vin
vechi, căci altfel s-ar sparge piei, s-ar vărsa vinul
și s-ar strica piei. Nu, ei pun vin nou în piei de
vin proaspăt, și amândouă se păstrează."
18 Pe când le spunea acestea, iată că a venit un
domnitor și I s-a închinat, zicând: "Fiica mea a
murit; vino și pune mâna pe ea și va trăi."
19 Isus s-a sculat și a mers după el, ca și ucenicii
lui.
20 Și iată că o femeie, care avea o scurgere de
sânge de doisprezece ani, a venit în urma Lui și
s-a atins de marginea hainei Lui;

21 căci zicea în sinea ei: “Dacă mă ating de
haina Lui, mă voi face bine”.
22 Dar Isus, întorcându-se și văzând-o, a zis:
“Fiică, înveselește-te! Credința ta te-a făcut
sănătoasă”. Și femeia s-a făcut bine din acel
ceas.
23 Când a intrat Isus în casa domnitorului și a
văzut pe cei ce cântau la fluier și mulțimea în
dezordine,
24 le-a zis: “Faceți loc, căci fata nu este moartă,
ci doarme.”
Îl ridiculizau.
25 Dar, când mulțimea a fost trimisă afară, El
a intrat înăuntru, a luat-o de mână și fata s-a
ridicat.
26 Vestea aceasta s-a răspândit în toată țara
aceea.
27 Pe când trecea Isus de acolo, doi orbi L-au
urmărit, strigând și zicând: “Ai milă de noi, Fiul
lui David!”
28 După ce a intrat în casă, orbii s-au apropiat
de El. Isus le-a zis: “Credeți că pot face acest
lucru?”
Ei i-au spus: “Da, Doamne”.
29 Apoi s-a atins de ochii lor și a zis: “Fie vouă
după credința voastră!”
30 Atunci li s-au deschis ochii. Isus le-a poruncit
cu strictețe, zicând: “Aveți grijă ca nimeni să nu
afle despre aceasta.”
31 Dar ei au ieșit și au răspândit faima Lui în
toată țara aceea.
32 Pe când ieșeau ei afară, iată că a fost adus
la El un mut, care era posedat de un demon.

33 După ce a fost izgonit demonul, omul mut a
vorbit. Mulțimile se minunau și spuneau: “Așa
ceva nu s-a mai văzut în Israel!”
34 Dar fariseii ziceau: “Prin prințul demonilor
scoate demoni.”
35 Isus străbătea toate cetățile și satele,
învățând în sinagogile lor, propovăduind vestea
cea bună a Împărăției și vindecând orice boală
și orice neputință în popor.
36 Când a văzut mulțimile, i s-a făcut milă de
ele, pentru că erau hărțuite și împrăștiate, ca
niște oi fără păstor.
37 Atunci le-a spus discipolilor săi: “Într-
adevăr, secerișul este mare, dar lucrătorii sunt
puțini.
38 Rugați-vădeci ca Domnul secerișului să trim-
ită lucrători la secerișul Său.”

10

1 A chemat la Sine pe cei doisprezece ucenici ai
Săi și le-a dat putere asupra duhurilor necurate,
ca să le scoată afară și să vindece orice boală și
orice neputință.
2 Și numele celor doisprezece apostoli sunt
următoarele Cel dintâi, Simon, care se numește
Petru; Andrei, fratele său; Iacov, fiul lui Zebedeu;
Ioan, fratele său;
3 Filip; Bartolomeu; Toma; Matei, vameșul;
Iacov, fiul lui Alfeu; Lebeu, care se mai numea
și Tadeu;
4 Simon Zelota; și Iuda Iscarioteanul, care l-a și
trădat.

5 Isus a trimis pe acești doisprezece și le-
a poruncit, zicând: “Să nu mergeți printre
neamuri și să nu intrați în nici o cetate a
samaritenilor.
6 Mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei
lui Israel.
7 În timp ce mergeți, propovăduiți, spunând:
“Împărăția Cerurilor este aproape!”
8 Vindecați bolnavii, curățați leproșii și alun-
gați demonii. De bunăvoie ați primit, de
bunăvoie dați.
9 Nu luați aur, argint sau aramă în centurile
voastre de bani.
10 Nu luați nici un sac pentru călătorie, nici
două haine, nici sandale, nici toiag, căci cel care
muncește este vrednic de hrana sa.
11 În orice cetate sau sat în care intrați, aflați
cine este vrednic în el și rămâneți acolo până
când veți merge mai departe.
12 Când intrați în gospodărie, salutați-o.
13 Dacă gospodăria este vrednică, să vină
pacea ta peste ea, iar dacă nu este vrednică, să
se întoarcă pacea ta la tine.
14 Oricine nu vă primește și nu vă ascultă
cuvintele, când ieșiți din casa aceea sau din
cetatea aceea, scuturați-vă praful de pe picioare.
15 Adevărat vă spun că, în ziua judecății, va
fi mai ușor de suportat pentru țara Sodomei și
Gomorei decât pentru orașul acela.

16 “Iată, vă trimit ca pe niște oi în mijlocul
lupilor. De aceea, fiți înțelepți ca șerpii și
inofensivi ca porumbeii.

17 Dar păziți-vă de oameni, căci vă vor da pe
mâna consiliilor și în sinagogile lor vă vor biciui.
18 Da, și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și
a împărăților din cauza Mea, ca mărturie pentru
ei și pentru neamuri.
19 Dar, când vă vor preda, nu vă îngrijorați
cum și ce veți spune, pentru că vi se va da în
ceasul acela ce veți spune.
20 Căci nu voi vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru
care vorbește în voi.

21 "Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl
pe copilul său. Copiii se vor ridica împotriva
părinților și îi vor face să moară.
22 Veți fi urâți de toți oamenii din cauza
numelui Meu, dar cel care va răbda până la
sfârșit va fi mântuit.
23 Dar când vă vor persecuta în această cetate,
fugiți în cealaltă, pentru că, cu siguranță, vă
spun că nu veți fi trecut prin cetățile lui Israel
până nu va veni Fiul Omului.

24 "Ucenicul nu este mai presus de învățătorul
său, nici sluga mai presus de stăpânul său.
25 Este de ajuns ca ucenicul să fie ca
învățătorul său, și robul ca domnul său. Dacă pe
stăpânul casei l-au numit Beelzebul, cu cât mai
mult pe cei din casa lui!
26 De aceea nu vă temeți de ei, căci nu este
nimic acoperit care să nu fie descoperit, sau
ascuns care să nu fie cunoscut.
27 Ceea ce vă spun în întuneric, vorbiți la
lumină; și ceea ce auziți șoptit la ureche, vestiți
pe acoperișurile caselor.

28 Nu vă temeți de cei care ucid trupul, dar
nu pot ucide sufletul. Temeți-vă mai degrabă de
cel care este în stare să nimicească și sufletul și
trupul în Gheenă.
29 “Nu se vând oare două vrăbii cu o monedă
de un asarion? Nici una dintre ele nu cade pe
pământ fără voia Tatălui vostru.
30 Dar chiar și firele de păr de pe capul vostru
sunt toate numărate.
31 De aceea nu vă temeți. Voi sunteți mai
valoroși decât multe vrăbii.
32 Așadar, pe oricine mă mărturisește
înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și eu
înaintea Tatălui meu care este în ceruri.
33 Dar pe oricine Mă va nega înaintea oame-
nilor, îl voi nega și Eu înaintea Tatălui Meu care
este în ceruri.
34 “Să nu credeți că am venit să trimit pacea pe
pământ. Nu am venit să trimit pace, ci o sabie.
35 Pentru că am venit să pun pe un om
împotriva tatălui său, pe o fiică împotriva
mamei sale și pe noră împotriva soacrei sale.
36 Dușmanii unui om vor fi cei din propria lui
casă.
37 Cine iubește pe tată sau pe mamă mai mult
decât Mine nu este vrednic de Mine; și cine
iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât Mine
nu este vrednic de Mine.
38 Cine nu-și ia crucea și nu vine după mine nu
este vrednic de mine.
39 Cine își caută viața o va pierde, iar cine își
pierde viața pentru mine o va găsi.
40 Cine vă primește pe voi, pe Mine Mă
primește; și cine Mă primește pe Mine, primește

pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
41 Cine primește un profet în numele unui
profet va primi răsplata unui profet. Cine
primește un om drept în numele unui om drept
va primi răsplata unui om drept.
42 Oricineva da unuia dintre acești micuți doar
un pahar de apă rece să bea în numele unui
ucenic, cu siguranță vă spun că nu-și va pierde
nicidecum răsplata.”

11

1 După ce a isprăvit Isus de a îndruma pe cei
doisprezece ucenici ai Săi, a plecat de acolo ca să
învețe și să propovăduiască în cetățile lor.

2 Ioan, auzind în temniță despre faptele lui
Hristos, a trimis doi din ucenicii săi
3 și I-a zis: “Tu ești Cel ce vine, sau trebuie să
căutăm pe altul?”

4 Isus le-a răspuns: “Mergeți și spuneți lui Ioan
ce ați auzit și ce ați văzut:
5 orbii își recapătă vederea, șchiopii umblă,
leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază
și săracilor li se vestește o veste bună.
6 Ferice de cel care nu găsește în mine nici un
prilej de poticnire.”

7 Pe când se duceau aceștia, Isus a început
să spună mulțimii despre Ioan: “Ce ați ieșit în
pustie ca să vedeți? O trestie scuturată de vânt?
8 Dar voi ce ați ieșit să vedeți? Un om în haine
moi? Iată, cei care poartă haine moi sunt în
casele regilor.

9 Dar tu de ce ai ieșit afară? Ca să vezi un
profet? Da, vă spun, și chiar mai mult decât un
profet.
10 Căci acesta este Cel despre care este scris:
“Iată, trimit înaintea feței tale pe trimisul Meu,
care îți va pregăti calea înaintea ta”.
11 Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din
femei, nu s-a ridicat nimeni mai mare decât Ioan
Botezătorul; totuși, cel mai mic în Împărăția
Cerurilor este mai mare decât el.
12 Din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum,
Împărăția Cerurilor suferă violențe și cei violenți
o iau cu forța.
13 Căci toți profeții și Legea au profețit până la
Ioan.
14 Dacă sunteți dispuși să-l primiți, acesta este
Ilie, care va veni.
15 Cine are urechi de auzit, să audă.
16 Dar cu ce să compar neamul acesta?
Seamănă cu niște copii care stau în piețe, care
strigă la tovarășii lor
17 și spun: 'Noi am cântat la flaut pentru voi
și voi n-ați dansat. Noi am plâns pentru voi, iar
voi nu v-ați plâns'.
18 Căci Ioan nu a venit nici să mănânce, nici
să bea, și ei spun: “Are un demon”.
19 Fiul Omului a venit mâncând și bând și ei
spun: 'Iată un om gurmand și un bețiv, prietenul
vameșilor și al păcătoșilor!'. Dar înțelepciunea
este justificată de copiii ei.”
20 Apoi a început să denunțe cetățile în care
se săvârșiseră cele mai multe din faptele lui
mărețe, pentru că nu se pocăiseră.

21 “Vai de tine, Corazin! Vai de tine, Betsaida!
Pentru că, dacă în Tir și în Sidon s-ar fi făcut în
Tir și în Sidon lucrările mărețe care s-au făcut
în voi, s-ar fi pocăit demult în sac și cenușă.
22 Dar vă spun că, în ziua judecății, va fi mai
ușor de suportat pentru Tir și Sidon decât pentru
voi.
23 Tu, Capernaum, care te-ai înălțat la cer, te
vei coborî în Hades. Căci, dacă s-ar fi făcut în
Sodoma lucrările mărețe care s-au făcut în voi,
ar fi rămas până astăzi.
24 Dar Eu vă spun că, în ziua judecății, va fi
mai ușor de suportat pentru țara Sodomei decât
pentru voi.”

25 În vremea aceea, Isus a răspuns: “Îți
mulțumesc, Tată, Doamne al cerului și al
pământului, că ai ascuns aceste lucruri de cei
înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copiilor.
26 Da, Tată, pentru că așa a fost bineplăcut
înaintea Ta.
27 Toate lucrurile mi-au fost predate de Tatăl
meu. Nimeni nu-L cunoaște pe Fiul, în afară de
Tatăl; și nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl, în afară
de Fiul și de cel căruia Fiul vrea să i-L dezvăluie.

28 “Veniți la Mine, voi toți cei osteniți și
împovărați, și Eu vă voi da odihnă.
29 Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de
la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și
veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.
30 Căcijugul Meu este ușor și povara Mea este
ușoară.”

12

1 În vremea aceea, Iisus mergea în ziua de
Sabat prin lanurile de grâu. Discipolilor Săi le
era foame și au început să culeagă căpățâni de
grâu și să mănânce.
2 Dar fariseii, văzând aceasta, i-au spus: "Iată
că discipolii tăi fac ceea ce nu este îngăduit să
facă în ziua de Sabat."
3 Dar El le-a zis: "N-ați citit ce a făcut David și
cei ce erau cu el, când i-a fost foame?
4 cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a
mâncat pâinea de spectacol, pe care nu era
îngăduit să o mănânce nici el, nici cei care erau
cu el, ci numai preoții?
5 Sau n-ați citit în Lege că, în ziua Sabatului,
preoții din templu profanează Sabatul și sunt
nevinovați?
6 Dar Eu vă spun că unul mai mare decât
templul este aici.
7 Dar dacă ați fi știut ce înseamnă acest
lucru: "Eu doresc milă, și nu jertfă", nu i-ați fi
condamnat pe cei fără vină.
8 Căci Fiul Omului este Domnul Sabatului."
9 A plecat de acolo și a intrat în sinagoga lor.
10 Și iată că era acolo un om cu o mână uscată.
L-au întrebat: "Este îngăduit să vindeci în ziua
de Sabat?", ca să-l acuze.
11 El le-a zis: "Cine dintre voi are o oaie și, dacă
aceasta cade într-o groapă în ziua de Sabat, nu
se va apuca de ea și n-o va scoate afară?
12 Cu cât este mai valoros atunci un om decât o
oaie! De aceea este permis să faci binele în ziua
de Sabat".

13 Apoi i-a spus omului: “Întinde-ți mâna”. El
a întins-o; și ea a fost refăcută întreagă, la fel
ca cealaltă.
14 Dar fariseii au ieșit și au uneltit împotriva
lui, ca să-l nimicească.
15 Isus, aflând aceasta, s-a retras de acolo. L-au
urmat mulțimi mari de oameni; și El i-a vindecat
pe toți,
16 și le-a poruncit să nu-L facă cunoscut,
17 ca să se împlinească ceea ce fusese spus prin
profetul Isaia, care zicea
18 “Iată robul Meu, pe care l-am ales,
iubitul meu, în care sufletul meu este
binevoitor.
Voi pune Duhul Meu peste el.
El va proclama dreptatea națiunilor.
19 El nu se va zbate și nu va striga,
nici nu-i va auzi cineva vocea pe străzi.
20 El nu va rupe trestia zdrobită.
El nu va stinge nici un fân care fumegă,
până când va conduce justiția la victorie.
21 În numele Lui vor nădăjdui neamurile.”
22 Atunci a fost adus la El un orb și mut,
posedat de un demon, și L-a vindecat, astfel că
orbul și mutul vorbea și vedea.
23 Toată mulțimea era uimită și zicea: “Oare
poate fi acesta fiul lui David?”
24 Dar fariseii, când au auzit, au zis: “Omul
acesta nu scoate demoni decât prin Beelzebul,
prințul demonilor.”
25 Cunoscându-le gândurile, Isus le-a zis:
“Orice împărăție împărțită împotriva ei însăși

este dărâmată, și orice cetate sau casă împărțită
împotriva ei însăși nu va rămâne în picioare.
26 Dacă Satana îl alungă pe Satana, el este
dezbinat împotriva lui însuși. Cum va rămâne
atunci împărăția lui în picioare?
27 Dacă Eu, prin Beelzebul, scot afară demoni,
prin cine îi scot copiii voștri? De aceea ei vor fi
judecătorii voștri.
28 Dar dacă eu, prin Duhul lui Dumnezeu, scot
afară demoni, atunci Împărăția lui Dumnezeu a
venit peste voi.
29 Sau cum poate cineva să intre în casa celui
puternic și să-i jefuiască bunurile, dacă nu-l
leagă mai întâi pe cel puternic? Atunci îi va jefui
casa.
30 Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea, și
cine nu se adună cu Mine, risipește.
31 De aceea vă spun că orice păcat și orice
blasfemie va fi iertat oamenilor, dar blasfemia
împotriva Duhului nu va fi iertată oamenilor.
32 Oricine va spune un cuvânt împotriva Fiului
Omului, îi va fi iertat, dar oricine va vorbi
împotriva Duhului Sfânt, nu-i va fi iertat, nici
în veacul acesta, nici în cel viitor.
33 “Ori faceți pomul bun și rodul lui bun,
ori faceți pomul stricat și rodul lui stricat, căci
pomul se cunoaște după rodul lui.
34 Voi, urmași ai viperelor, cum puteți, fiind răi,
să vorbiți lucruri bune? Căci din belșugul inimii,
gura vorbește.
35 Omul bun din comoara sa bună scoate
lucruri bune, iar omul rău din comoara sa rea
scoate lucruri rele.

36 Eu vă spun că orice cuvânt deșert pe care-
l spun oamenii, vor da socoteală de el în ziua
judecății.
37 Căci prin cuvintele voastre veți fi
îndreptățiți, iar prin cuvintele voastre veți fi
osândiți.”
38 Atunci unii dintre cărturari și farisei au
răspuns: “Învățătorule, vrem să vedem un
semn de la Tine.”
39 Dar El le-a răspuns: “Un neam rău și
adulterin caută un semn; dar nu i se va da alt
semn decât semnul proorocului Iona.
40 Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei
nopți în pântecele peștelui uriaș, tot așa și Fiul
Omului va sta trei zile și trei nopți în inima
pământului.
41 Bărbații din Ninive vor sta în picioare la
judecată cu acest neam și îl vor condamna,
pentru că s-au pocăit la propovăduirea lui Iona;
și iată că cineva mai mare decât Iona este aici.
42 Împărăteasa Sudului se va ridica la jude-
cata cu acest neam și-l va osândi, pentru că
a venit de la marginile pământului să asculte
înțelepciunea lui Solomon; și iată, cineva mai
mare decât Solomon este aici.
43 “Când un duh necurat iese din om, trece prin
locuri fără apă, căutând odihnă, și nu o găsește.
44 Atunci el spune: “Mă voi întoarce în casa
mea de unde am venit.” Și când se întoarce, o
găsește goală, măturată și pusă în ordine.
45 Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri
mai rele decât el, intră înăuntru și locuiesc acolo.

Ultima stare a acelui om devine mai rea decât
prima. Tot așa va fi și cu această generație rea."
46 Pe când vorbea El încă mulțimilor, iată că
mama și frații Lui stăteau afară și căutau să
vorbească cu El.
47 Cineva i-a zis: "Iată, mama ta și frații tăi stau
afară și caută să vorbească cu tine."
48 Dar el a răspuns celui ce-i vorbea: "Cine este
mama mea? Cine sunt frații mei?"
49 El a întins mâna spre ucenicii Săi și a zis:
"Iată mama Mea și frații Mei!
50 Căci oricine face voia Tatălui Meu, care este
în ceruri, acela este fratele Meu, sora Mea și
mama Mea."

13

1 În ziua aceea, Isus a ieșit din casă și a șezut
pe malul mării.
2 O mare mulțime s-a adunat la El, așa că a
intrat într-o barcă și a șezut; și toată mulțimea
stătea pe plajă.
3 El le vorbea multe lucruri în parabole,
zicând: "Iată, un agricultor a ieșit să semene.
4 În timp ce semăna, unele semințe au căzut
pe marginea drumului, iar păsările au venit și
le-au mâncat.
5 Altele au căzut pe un teren stâncos, unde nu
prea avea pământ, și imediat au răsărit, pentru
că nu aveau pământ adânc.
6 Când a răsărit soarele, s-au pârjolit. Pentru
că nu aveau rădăcini, s-au uscat.
7 Altele au căzut între spini. Spinii au crescut
și le-au sufocat.

8 Altele au căzut pe pământ bun și au dat rod:
unele de o sută de ori mai mult, altele de șaizeci,
altele de treizeci.
9 Cine are urechi de auzit, să asculte.”
10 Ucenicii au venit și I-au zis: “De ce le
vorbești în pilde?”
11 El le-a răspuns: “Vouă v-a fost dat să
cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, dar lor
nu le este dat.
12 Căci oricui are, i se va da și va avea din
belșug; dar oricui nu are, i se va lua chiar și ceea
ce are.
13 De aceea le vorbesc în parabole, pentru că,
văzând, nu văd, iar auzind, nu aud și nici nu
înțeleg.
14 În ei se împlinește profeția lui Isaia, care
zice:,
'Auzind, veți auzi,
și nu va înțelege în niciun fel;
Văzând vei vedea,
și nu va percepe în niciun fel;
15 Căci inima acestui popor a devenit insensibilă,
urechile lor sunt surde de auz,
și au închis ochii;
sau poate că ar putea percepe cu ochii,
aud cu urechile lor,
să înțeleagă cu inima lor,
și s-ar întoarce din nou,
și eu îi voi vindeca.
16 “Binecuvântați sunt ochii voștri, căci văd, și
urechile voastre, căci aud.
17 Căci cu adevărat vă spun că mulți profeți și
oameni drepți au dorit să vadă lucrurile pe care

le vedeți voi și nu le-au văzut; și să audă lucrurile
pe care le auziți voi și nu le-au auzit.

18 "Ascultați, deci, pilda țăranului.

19 Când cineva aude cuvântul Împărăției și nu-
l înțelege, vine cel rău și smulge ceea ce a fost
semănat în inima lui. Iată ce a fost semănat la
marginea drumului.
20 Ceea ce a fost semănat pe locurile stâncoase,
acesta este cel care aude cuvântul și îndată îl
primește cu bucurie;
21 dar nu are rădăcină în el însuși, ci rezistă
o vreme. Când apare opresiunea sau persecuția
din cauza cuvântului, îndată se poticnește.
22 Ceea ce a fost semănat între spini, acesta
este cel care ascultă cuvântul, dar grijile veac-
ului acestuia și înșelăciunea bogăților înăbușă
cuvântul, și el devine neînsuflețit.
23 Ceea ce a fost semănat în pământ bun, acesta
este cel care aude cuvântul și îl înțelege, care
cu siguranță face rod și produce, unii de o sută
de ori mai mult, alții de șaizeci, iar alții de
treizeci."

24 Și le-a pus înaintea lor o altă pildă, zicând:
"Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care
a semănat sămânță bună în câmpul său;
25 dar, pe când dormeau oamenii, a venit
vrăjmașul său, a semănat și el buruieni de
neghină printre grâu și a plecat.
26 Dar când a răsărit firul și a produs grâu,
atunci au apărut și buruienile de scorbură.
27 Slujitorii gospodarului au venit și i-au spus:
"Domnule, nu ai semănat tu sămânță bună în

câmpul tău? De unde au apărut aceste buruieni
de scorbură?”.
28 El le-a zis: “Un vrăjmaș a făcut aceasta.
Slujitorii l-au întrebat: “Vrei să mergem noi
să-i adunăm?”.
29 Dar El a zis: “Nu, ca nu cumva, adunând
buruienile, să nu dezrădăcinați cu ele grâul.
30 Lasă-le pe amândouă să crească împreună
până la seceriș, iar la vremea secerișului voi
spune secerătorilor: “Mai întâi, strângeți bu-
ruienile de scorbură și legați-le în mănunchiuri
ca să le ardeți; dar grâul strângeți-l în hambarul
Meu.""””.
31 Și le-a pus înainte o altă pildă, zicând:
“Împărăția cerurilor este ca un grăunte de
mușt ar pe care l-a luat un om și l-a semănat în
câmpul său,
32 care este mai mic decât toate semințele. Dar,
când a crescut, este mai mare decât ierburile și
devine un copac, astfel încât păsările cerului vin
și se adăpostesc în ramurile lui.”
33 Și le-a spus o altă pildă. “Împărăția cerurilor
se aseamănă cu drojdia pe care a luat-o o femeie
și a ascuns-o în trei măsuri de făină, până ce a
fost toată leșinată.”
34 Isus vorbea mulțimilor toate aceste lucruri
în pilde; și fără pilde nu le vorbea,
35 ca să se împlinească ce fusese spus prin
proorocul care zicea,
“Îmi voi deschide gura în parabole;
Voi descoperi lucruri ascunse de la
întemeierea lumii.”

36 Atunci Isus a dat drumul mulțimii și a intrat
în casă. Ucenicii Lui au venit la El și I-au zis:
“Explică-ne parabola buruienilor de pe câmp.”
37 El le-a răspuns: “Cel ce seamănă sămânța
cea bună este Fiul Omului;
38 câmpul este lumea, semințele bune sunt
copiii Împărăției, iar buruienile sunt copiii celui
rău.
39 Dușmanul care le-a semănat este diavolul.
Secerișul este sfârșitul veacului, iar secerătorii
sunt îngerii.
40 De aceea, așa cum buruienile de scorbură
sunt adunate și arse în foc, așa va fi și la sfârșitul
acestui veac.
41 Fiul Omului va trimite pe îngerii Săi, care
vor strânge din Împărăția Sa tot ce este de
poticnire și pe cei ce fac nelegiuiri,
42 și îi vor arunca în cuptorul de foc. Acolo va
fi plâns și scrâșnire de dinți.
43 Atunci cei drepți vor străluci ca soarele în
Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit,
să audă.
44 “Împărăția cerurilor se aseamănă cu o
comoară ascunsă în câmp, pe care a găsit-o un
om și a ascuns-o. În bucuria lui, se duce și vinde
tot ce are și cumpără acel câmp.
45 “Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om
care este un negustor care caută perle frumoase,
46 și care, găsind o perlă de mare preț, s-a dus,
a vândut tot ce avea și a cumpărat-o.
47 “Împărăția cerurilor se aseamănă cu o
năvodă aruncată în mare, care a adunat pești

de toate felurile,
48 și pe care, când s-a umplut, pescarii au tras-
o pe plajă. S-au așezat și au adunat ce era bun
în recipiente, dar ce era rău l-au aruncat.
49 Așa va fi și la sfârșitul lumii. Îngerii vor veni
și îi vor despărți pe cei răi dintre cei drepți
50 și îi vor arunca în cuptorul de foc. Acolo va
fi plâns și scrâșnire de dinți.”
51 Isus le-a zis: “Ați înțeles toate aceste lu-
cruri?”

Ei i-au răspuns: “Da, Doamne”.

52 El le-a zis: “De aceea, orice cărturar care
a fost făcut ucenic în Împărăția cerurilor se
aseamănă cu un om gospodar, care scoate din
comoara sa lucruri noi și vechi.”

53 După ce a isprăvit Isus aceste pilde, a plecat
de acolo.
54 Venind în țara lui, i-a învățat pe oameni
în sinagoga lor, așa că ei erau uimiți și ziceau:
“De unde are omul acesta atâta înțelepciune și
atâtea minuni?
55 Nu cumva este acesta fiul tâmplarului? Nu
cumva mama lui se numește Maria, iar frații săi
Iacov, Iose, Simon și Iuda?
56 Nu sunt toate surorile lui cu noi? De unde a
obținut atunci acest om toate aceste lucruri?”.
57 Ei s-au simțit jigniți de el.

Dar Isus le-a zis: “Un profet nu este lipsit de
cinste decât în țara și în casa lui.”
58 El nu a făcut acolo multe lucrări mărețe din
cauza necredinței lor.

14

1 În vremea aceea, Irod tetrarhul a auzit vestea despre Isus
2 și a zis slujitorilor săi: “Acesta este Ioan Botezătorul. El a înviat din morți. De aceea lucrează în el aceste puteri”.
3 Pentru că Irod îl prinsese pe Ioan, îl legase și îl întemnițase din cauza Irodiadei, soția fratelui său Filip.
4 Căci Ioan îi spusese: “Nu-ți este îngăduit să o ai.”
5 Când a vrut să-l omoare, s-a temut de mulțime, pentru că îl socotea profet.
6 Dar când a venit ziua de naștere a lui Irod, fiica Irodiadei a dansat printre ei și i-a plăcut lui Irod.
7 De aceea a promis cu jurământ că-i va da tot ce-i va cere.
8 Ea, fiind îndemnată de mama ei, a zis: “Dă-mi aici, pe un platou, capul lui Ioan Botezătorul”.
9 Împăratul s-a mâhnit, dar a poruncit să fie dat, pentru jurămintele sale și pentru cei ce stăteau la masă cu el.
10 A trimis și a decapitat pe Ioan în temniță.
11 Capul lui a fost adus pe un platou și dat tinerei domnișoare, iar ea l-a dus mamei sale.
12 Ucenicii lui au venit, au luat trupul și l-au îngropat. Apoi s-au dus și au anunțat pe Isus.
13 Isus, când a auzit aceasta, s-a retras de acolo cu o barcă într-un loc pustiu, la o parte. Când au auzit mulțimile, l-au urmat pe jos dinspre cetăți.
14 Isus a ieșit afară și a văzut o mulțime mare. I s-a făcut milă de ei și le-a vindecat bolnavii.

15 Când s-a făcut seară, ucenicii Lui au venit la
El și I-au zis: “Locul acesta este pustiu și ora este
deja târzie. Trimiteți mulțimea să plece, ca să se
ducă în sate și să-și cumpere de mâncare.”
16 Dar Isus le-a zis: “Nu este nevoie să plece.
Dați-le voi ceva de mâncare”.
17 Ei I-au spus: “Avem aici numai cinci pâini și
doi pești.”
18 El a zis: “Adu-i aici la Mine”.
19 A poruncit mulțimilor să se așeze pe iarbă;
apoi a luat cele cinci pâini și cei doi pești și,
privind spre cer, a binecuvântat, a frânt și a dat
pâinile ucenicilor, iar ucenicii au dat mulțimilor.
20 Toți au mâncat și s-au săturat. Au luat
douăsprezece coșuri pline cu ceea ce rămăsese
de la bucățile sparte.
21 Cei care au mâncat erau cam cinci mii de
bărbați, pe lângă femei și copii.
22 Îndată Isus a pus pe ucenici să se urce în
corabie și să meargă înaintea Lui, în cealaltă
parte, în timp ce El gonea mulțimea.
23 După ce a alungat mulțimile, s-a urcat singur
pe munte ca să se roage. Când a venit seara, era
acolo singur.
24 Dar corabia se afla acum în mijlocul mării,
tulburată de valuri, căci vântul era împotrivă.
25 În a patra veghe a nopții, Isus a venit la ei,
mergând pe mare.
26 Când discipolii l-au văzut umblând pe mare,
s-au tulburat și au zis: “Este o fantomă!” și au
strigat de frică.
27 Dar îndată Isus le-a vorbit și le-a zis:
“Înveseliți-vă! Eu sunt! Nu vă temeți!”.

28 Petru I-a răspuns: “Doamne, dacă ești Tu,
poruncește-mi să vin la Tine pe ape.”
29 El a zis: “Vino!”
Petru a coborât din barcă și a mers pe ape
pentru a veni la Isus.
30 Dar, văzând că vântul era puternic, s-a temut
și, începând să se scufunde, a strigat: “Doamne,
salvează-mă!”.
31 Îndată Isus a întins mâna, l-a apucat și i-
a zis: “Tu, cel cu puțină credință, de ce te-ai
îndoit?”
32 Când s-au urcat în barcă, vântul a încetat.
33 Cei care erau în barcă au venit și i s-au
închinat, spunând: “Cu adevărat ești Fiul lui
Dumnezeu!”
34 După ce au trecut dincolo, au ajuns în ținutul
Ghenaretului.
35 Când oamenii din acel loc l-au recunoscut,
au trimis în toată regiunea din jur și i-au adus
pe toți cei bolnavi;
36 și l-au rugat să atingă doar franjurii hainei
lui. Toți cei care o atingeau se vindecau.

15

1 Fariseii și cărturarii au venit de la Ierusalim
la Isus, și au zis:
2 “Pentru ce nu ascultă ucenicii Tăi tradiția
bătrânilor? Căci ei nu se spală pe mâini când
mănâncă pâine”.
3 El le-a răspuns: “Pentru ce nu ascultați și voi
de porunca lui Dumnezeu, din pricina tradiției
voastre?

4 Căci Dumnezeu a poruncit: “Cinstește pe
tatăl tău și pe mama ta” și: “Cine vorbește de
rău pe tatăl sau pe mama, să fie omorât”.
5 Dar voi ziceți: “Oricine ar putea spune tatălui
său sau mamei sale: “Orice ajutor pe care l-ai fi
putut primi altfel de la mine este un dar închinat
lui Dumnezeu”,
6 să nu-și cinstească tatăl sau mama”. Voi ați
făcut ca porunca lui Dumnezeu să fie nulă din
cauza tradiției voastre.
7 Voi, ipocriților! Bine a profețit Isaia despre
voi, zicând: “Nu vă faceți de râs!

8 “Oamenii aceștia se apropie de Mine cu gura
lor,
și mă onorează cu buzele lor;
dar inima lor este departe de mine.

9 Și în zadar se închină la Mine,
învățând ca doctrină reguli făcute de oa-
meni.””

10 A chemat mulțimea și le-a zis: “Ascultați și
înțelegeți.
11 Ceea ce intră în gură nu spurcă pe om; dar
ceea ce iese din gură, aceasta spurcă pe om.”

12 Atunci au venit ucenicii și I-au zis: “Știi
că fariseii s-au mâniat când au auzit cuvântul
acesta?”
13 Dar El a răspuns: “Orice plantă pe care
nu a plantat-o Tatăl Meu cel ceresc va fi
dezrădăcinată.
14 Lăsați-le în pace. Ei sunt călăuze oarbe
ale orbilor. Dacă orbul îi călăuzește pe orbi,
amândoi vor cădea într-o groapă.”

15 Petru i-a răspuns: “Explică-ne pilda aceasta.”
16 Și Isus a zis: “Nu înțelegeți nici voi încă?
17 Nu înțelegeți că tot ce intră în gură trece în pântece și apoi iese din trup?
18 Dar ceea ce iese din gură iese din inimă și îl spurcă pe om.
19 Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, adulterele, păcatele sexuale, furturile, mărturia mincinoasă și blasfemiile.
20 Acestea sunt lucrurile care îl spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu-l spurcă pe om.”

21 Isus a ieșit de acolo și s-a retras în ținutul Tirului și al Sidonului.
22 Și iată că o femeie cananeeancă a ieșit din acele hotare și a strigat: “Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este grav posedată de un demon!”

23 Dar el nu i-a răspuns nici un cuvânt.

Ucenicii Lui au venit și L-au rugat, zicând: “Trimite-o departe, căci strigă după noi”.

24 Dar El a răspuns: “Eu n-am fost trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.”

25 Dar ea a venit și s-a închinat Lui, zicând: “Doamne, ajută-mă!”

26 Iar el a răspuns: “Nu se cuvine să iei pâinea copiilor și să o arunci la câini.”

27 Iar ea a răspuns: “Da, Doamne, dar și câinii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.”

28 Atunci Isus i-a răspuns: “Femeie, mare este
credința ta! Să ți se facă așa cum dorești!” Și
fiica ei a fost vindecată din acel ceas.
29 Isus a plecat de acolo și s-a apropiat de
marea Galileii; apoi S-a suit pe munte și a șezut
acolo.
30 Mulțimi mari au venit la El, având cu ei
șchiopi, orbi, muți, mutilați și mulți alții, și i-au
pus la picioare. El i-a vindecat,
31 astfel încât mulțimea se mira când vedea pe
cei muți vorbind, pe cei răniți vindecându-se, pe
cei șchiopi mergând și pe cei orbi văzând — și
slăveau pe Dumnezeul lui Israel.
32 Isus a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: “Mi-
e milă de mulțime, pentru că de trei zile stau
cu Mine și nu au ce să mănânce. Nu vreau să
îi trimit departe în post, pentru că ar putea să
leșine pe drum.”
33 Ucenicii I-au zis: “De unde am putea lua
atâtea pâini într-un loc pustiu ca să săturăm o
mulțime atât de mare?”
34 Isus le-a zis: “Câte pâini aveți?”
Ei au spus: “Șapte și câțiva peștișori”.
35 Și a poruncit mulțimii să șadă pe pământ;
36 și a luat cele șapte pâini și peștii. A
mulțumit și le-a frânt; le-a împărțit și le-a dat
ucenicilor, iar ucenicii mulțimii.
37 Toți au mâncat și s-au săturat. Au luat șapte
coșuri pline cu bucățile sparte care rămăseseră.
38 Cei care au mâncat erau patru mii de
bărbați, pe lângă femei și copii.
39 Apoi a alungat mulțimile, s-a urcat în barcă
și a ajuns în hotarele Magdala.

16

1 Fariseii și saducheii au venit și, punându-L
la încercare, L-au rugat să le arate un semn din
cer.
2 Dar el le-a răspuns: “Când se face seară, voi
spuneți: “Va fi vreme frumoasă, căci cerul este
roșu”.
3 Dimineața: 'Astăzi va fi vreme rea, căci
cerul este roșu și amenințător'. Ipocriților!
Știți să discerneți aspectul cerului, dar nu puteți
discerne semnele vremurilor!
4 O generație rea și adulterină caută un semn,
dar nu i se va da niciun semn, cu excepția
semnului profetului Iona.”

I-a lăsat și a plecat.
5 Ucenicii au ajuns de partea cealaltă și au uitat
să ia pâine.
6 Isus le-a zis: “Luați aminte și feriți-vă de
drojdia fariseilor și a saducheilor.”

7 Și se gândeau între ei, zicând: “Nu am adus
pâine.”

8 Isus, văzând aceasta, a zis: “De ce vă certați
între voi, oameni cu puțină credință, pentru că
n-ați adus pâine?
9 Încă nu vă dați seama și nu vă amintiți de
cele cinci pâini pentru cele cinci mii și de câte
coșuri ați luat,
10 sau de cele șapte pâini pentru cele patru mii
și de câte coșuri ați luat?
11 Cum se face că nu vă dați seama că nu v-
am vorbit despre pâini? Ci feriți-vă de drojdia
fariseilor și a saducheilor.”

12 Atunci au înțeles că nu le spusese să se ferească de drojdia pâinii, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor.
13 Când a ajuns Isus în părțile Cezareei lui Filipi, a întrebat pe ucenicii Săi, zicând: “Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?”
14 Ei au zis: “Unii zic Ioan Botezătorul, alții Ilie, iar alții Ieremia sau unul din profeți.”
15 El le-a zis: “Dar voi cine ziceți că sunt Eu?”
16 Simon Petru a răspuns: “Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu.”
17 Isus i-a răspuns: “Binecuvântat ești tu, Simon Bar Iona, căci nu carnea și sângele ți-au descoperit acest lucru, ci Tatăl Meu care este în ceruri.
18 Îți spun și Eu îți spun că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Adunarea Mea și porțile Hadesului nu o vor birui.
19 Îți voi da cheile Împărăției Cerurilor și tot ce vei lega pe pământ va fi fost legat în ceruri; și tot ce vei elibera pe pământ va fi fost eliberat în ceruri.”
20 Apoi le-a poruncit discipolilor să nu spună nimănui că El este Isus Hristosul.
21 Din clipa aceea, Isus a început să le arate ucenicilor Săi că trebuie să meargă la Ierusalim, să sufere multe de la bătrâni, de la preoții cei mai de seamă și de la cărturari, să fie omorât și a treia zi să învie.
22 Petru, luându-l deoparte, a început să-L certe, zicând: “Departe de Tine, Doamne! Nu ți se va face niciodată așa ceva”.
23 Dar El, întorcându-se, a zis lui Petru: “Satana, treci înapoia mea! Ești o piatră de

poticnire pentru mine, pentru că nu te gândești
la lucrurile lui Dumnezeu, ci la cele ale oame-
nilor.”
24 Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: “Dacă
voiește cineva să vină după Mine, să se lepede
de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.
25 Căci oricine vrea să-și salveze viața o va
pierde, iar oricine își va pierde viața pentru
Mine o va găsi.
26 Căci ce-i va folosi cuiva dacă va câștiga toată
lumea și-și va pierde viața? Sau ce va da un om
în schimbul vieții sale?
27 Căci Fiul Omului va veni în slava Tatălui
Său cu îngerii Săi și atunci va da fiecăruia după
faptele sale.
28 Adevărat vă spun că sunt unii care stau aici
și care nu vor gusta nicidecum moartea până
când nu vor vedea pe Fiul Omului venind în
Împărăția Sa.”

17

1 După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, pe
Iacov și pe Ioan, fratele său, și i-a dus singuri pe
un munte înalt.
2 El s-a schimbat înaintea lor. Fața Lui a
strălucit ca soarele, iar hainele Lui au devenit
albe ca lumina.
3 Iată că Moise și Ilie li s-au arătat vorbind cu
el.
4 Petru a luat cuvântul și a zis lui Isus:
“Doamne, bine este să fim aici. Dacă vrei, să
facem aici trei corturi: unul pentru tine, unul
pentru Moise și unul pentru Ilie.”

5 Pe când vorbea El încă, iată că un nor
strălucitor i-a acoperit cu umbra sa. Și iată că
din nor a ieșit un glas care zicea: “Acesta este
Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.
Ascultați-L!”.

6 Ucenicii, când au auzit, au căzut cu fața la
pământ și s-au înspăimântat foarte tare.
7 Isus a venit, i-a atins și le-a zis: “Ridicați-vă
și nu vă temeți.”
8 Ridicându-și ochii, nu au văzut pe nimeni,
decât pe Isus singur.

9 Pe când se coborau de pe munte, Isus le-a
poruncit: “Să nu spuneți nimănui ce ați văzut,
până ce Fiul Omului nu va învia din morți.”

10 Ucenicii Lui L-au întrebat și I-au zis: “Atunci
de ce zic cărturarii că Ilie trebuie să vină mai
întâi?”

11 Isus le-a răspuns: “Ilie vine mai întâi și va
restabili toate lucrurile;
12 dar Eu vă spun că Ilie a venit deja, și ei nu
L-au recunoscut, ci i-au făcut ce au vrut. Tot așa
și Fiul Omului va suferi din partea lor”.
13 Atunci discipolii au înțeles că le vorbea
despre Ioan Botezătorul.

14 Când au ajuns la mulțime, a venit la El un
om, care a îngenuncheat înaintea Lui și I-a zis:
15 “Doamne, ai milă de fiul meu, care este
epileptic și suferă cumplit, căci de multe ori cade
în foc și de multe ori în apă.
16 L-am adus la discipolii Tăi și nu au putut să-l
vindece.”

17 Isus a răspuns: “Neam necredincios și
pervers! Până când voi mai fi cu voi? Până când
vă voi răbda? Aduceți-l aici la Mine!”
18 Isus a mustrat demonul și acesta a ieșit din
el, iar băiatul a fost vindecat din ceasul acela.
19 Atunci ucenicii au venit la Isus în particular
și au zis: “De ce n-am putut să-l scoatem afară?”
20 El le-a zis: “Din pricina necredinței voastre.
Căci vă spun cu adevărat că, dacă veți avea
credință cât un grăunte de muștar, veți spune
acestui munte: “Mută-te de aici încolo”, și se va
muta; și nimic nu vă va fi imposibil.
21 Dar acest fel nu iese decât prin rugăciune și
prin post.”
22 Pe când stăteau în Galileea, Isus le-a zis:
“Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor
23 și ei Îl vor ucide, iar a treia zi va învia.”
Le-a părut nespus de rău.
24 După ce au ajuns în Capernaum, cei care
strângeau monedele de didracma au venit la
Petru și i-au zis: “Nu cumva învățătorul tău
plătește didracma?”
25 El a răspuns: “Ba da.”
Când a intrat în casă, Isus l-a anticipat și i-a
zis: “Ce crezi, Simone? De la cine primesc regii
pământului taxă sau tribut? De la copiii lor sau
de la străini?”.
26 Petru i-a zis: “De la străini.”
Isus i-a spus: “De aceea copiii sunt scutiți.
27 Dar, ca să nu-i facem să se poticnească, du-te
la mare, aruncă un cârlig și ia primul pește care
iese la suprafață. Când îi vei deschide gura, vei

găsi o monedă de un stater. Ia-o și dă-le-o pentru
mine și pentru tine.”

18

1 În ceasul acela, ucenicii au venit la Isus și
au zis: “Cine este cel mai mare în Împărăția
cerurilor?”
2 Isus a chemat la Sine un copilaș, l-a așezat în
mijlocul lor
3 și le-a zis: “Adevărat vă spun că, dacă nu vă
veți întoarce și nu veți fi ca niște copilași, nu
veți intra nicidecum în Împărăția cerurilor.
4 Așadar, oricine se smerește ca acest copilaș
este cel mai mare în Împărăția Cerurilor.
5 Oricine primește un astfel de copilaș în
numele meu mă primește pe mine,
6 dar oricine face să se poticnească unul dintre
acești copilași care cred în mine, ar fi mai bine
pentru el dacă i s-ar atârna de gât o piatră de
moară uriașă și s-ar scufunda în adâncul mării.
7 “Vai de lume, din pricina prilejurilor de
poticnire! Căci trebuie să vină ocaziile, dar vai
de persoana prin care vine ocazia!
8 Dacă mâna sau piciorul tău te face să te
poticnești, taie-le și leapădă-le de la tine. Este
mai bine pentru tine să intri în viață mutilat
sau schilodit, decât să ai două mâini sau două
picioare pentru a fi aruncat în focul veșnic.
9 Dacă ochiul tău te face să te poticnești,
smulge-l și aruncă-l de la tine. Este mai bine
pentru tine să intri în viață cu un singur ochi,

decât să ai doi ochi pentru a fi aruncat în gheena
de foc.
10 Ai grijă să nu disprețuiești pe unul dintre
acești micuți, căci vă spun că în ceruri îngerii
lor văd întotdeauna fața Tatălui meu care este
în ceruri.
11 Căci Fiul Omului a venit să salveze ceea ce
era pierdut.

12 “Ce părere ai? Dacă un om are o sută de
oi și una dintre ele se rătăcește, nu le lasă el pe
cele nouăzeci și nouă, nu se duce la munte și nu
o caută pe cea rătăcită?
13 Dacă o găsește, cu siguranță vă spun că se
bucură pentru ea mai mult decât pentru cele
nouăzeci și nouă care nu s-au rătăcit.
14 Tot așa, nici Tatăl vostru, care este în ceruri,
nu vrea să piară unul dintre acești prunci.

15 Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta,
du-te și arată-i greșeala lui, numai între tine și
el. Dacă te ascultă, ai recâștigat pe fratele tău.
16 Dar, dacă nu ascultă, ia cu tine încă unul
sau doi, pentru ca, la gura a doi sau trei martori,
orice cuvânt să fie confirmat.
17 Dacă refuză să-i asculte, spuneți acest lucru
adunării. Dacă refuză să asculte și adunarea, să
fie pentru voi ca un neam sau ca un vameș.
18 Adevărat vă spun că tot ce veți lega pe
pământ va fi fost legat în cer și tot ce veți dezlega
pe pământ va fi fost dezlegat în cer.
19 Și iarăși, cu adevărat vă spun că, dacă doi
dintre voi se vor învoi pe pământ cu privire la
orice lucru pe care îl vor cere, li se va face de
către Tatăl Meu care este în ceruri.

20 Căci unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor.”

21 Atunci Petru a venit și I-a zis: “Doamne, de câte ori va păcătui fratele meu împotriva mea, și eu îl voi ierta? Până de șapte ori?”

22 Isus i-a zis: “Nu-ți spun până la șapte ori, ci
până la șaptezeci de ori câte șapte.

23 De aceea, Împărăția cerurilor se aseamănă
cu un rege care voia să regleze conturile cu
slujitorii săi.

24 Când a început să regleze, i s-a adus unul
care îi datora zece mii de talanți.

25 Dar, pentru că nu putea plăti, stăpânul său a
poruncit să fie vândut, împreună cu soția, copiii
și tot ce avea, și să se facă plata.

26 Slujitorul a căzut, așadar, și a îngenuncheat
înaintea lui, zicând: “Doamne, ai răbdare cu
mine și îți voi plăti totul!”.

27 Stăpânul acelui rob, cuprins de compasiune,
i-a dat drumul și i-a iertat datoria.

28 Dar robul acela a ieșit afară și a găsit pe unul
din tovarășii săi de slujbă care îi datora o sută
de denari; l-a apucat și l-a luat de gât, zicând:
“Plătește-mi ce ai de plătit!”.

29 Și a căzut sluga lui la picioarele lui și l-
a rugat, zicând: “Ai răbdare cu mine și-ți voi
răsplăti!”.

30 Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în
temniță până ce va plăti ce i se cuvine.

31 Când au văzut tovarășii lui de slujbă ce se
făcuse, s-au mâhnit foarte tare și au venit și au
povestit stăpânului lor tot ce se făcuse.

32 Atunci stăpânul său l-a chemat înăuntru și i-
a zis: “Slugă ticăloasă! Ți-am iertat toată datoria
aceea pentru că m-ai implorat.
33 N-ar fi trebuit să ai și tu milă de tovarășul
tău de slujbă, așa cum am avut eu milă de tine?”
34 Stăpânul său s-a mâniat și l-a dat pe el
torționarilor până când va plăti tot ce i se
cuvenea.
35 Așava face și Tatăl meu ceresc cu voi, dacă
nu-l veți ierta fiecare din inimă pe fratele vostru
pentru greșelile lui.”

19

1 După ce a isprăvit Isus aceste cuvinte, a plecat
din Galileea și a ajuns în ținutul Iudeii, dincolo
de Iordan.
2 L-au urmat mulțimi mari de oameni și El i-a
vindecat acolo.
3 Fariseii au venit la El și L-au pus la încercare,
zicând: “Este îngăduit oare unui bărbat să
divorțeze de nevastă-sa pentru orice motiv?”
4 El a răspuns: “Nu ați citit că Cel ce i-a făcut
de la început i-a făcut bărbat și femeie,
5 și a zis: “De aceea va lăsa omul pe tatăl său
și pe mama sa și se va uni cu femeia sa, și cei doi
vor fi un singur trup?”
6 Astfel că nu mai sunt doi, ci un singur trup.
Așadar, ceea ce Dumnezeu a unit, să nu lase
omul să despartă.”
7 Și l-au întrebat: “Atunci de ce ne-a poruncit
Moise să-i dăm certificatul de divorț și să di-
vorțăm de ea?”

8 Și le-a zis: “Moise, din pricina împietririi
inimilor voastre, v-a îngăduit să divorțați de
nevestele voastre, dar de la început nu a fost
așa.
9 Eu vă spun că oricine divorțează de soția
sa, cu excepția imoralității sexuale, și se
căsătorește cu alta, comite adulter; iar cel care
se căsătorește cu ea când este divorțată comite
adulter.”
10 Ucenicii Lui I-au zis: “Dacă așa se întâmplă
cu bărbatul și cu nevasta lui, nu este bine să te
căsătorești.”
11 Dar El le-a zis: “Nu toți oamenii pot primi
cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le este
dat.
12 Căci sunt eunuci care s-au născut așa din
pântecele mamei lor, sunt eunuci care au fost
făcuți eunuci de către oameni și sunt eunuci
care s-au făcut eunuci de dragul Împărăției
Cerurilor. Cine este în stare să o primească, să o
primească”.
13 Atunci I-au fost aduși niște copilași, ca să
pună mâinile peste ei și să se roage; dar ucenicii
îi mustrau.
14 Dar Isus a zis: “Lăsați-i pe copilași și nu
le interziceți să vină la Mine, căci Împărăția
Cerurilor este a unora ca aceștia.”
15 Și-a pus mâinile peste ei și a plecat de acolo.
16 Și iată că a venit cineva la El și a zis:
“Învățătorule, ce să fac ca să am viața veșnică?”
17 El i-a zis: “De ce Mă numești bun? Nimeni
nu este bun decât unul singur, adică Dumnezeu.

Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile”.
18 El i-a zis: “Care dintre ele?”
Isus a spus: “Să nu ucizi. Să nu comiți adulter”. 'Să nu furi'. 'Să nu depui mărturie mincinoasă'.
19 'Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta'. Și: 'Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți'”.
20 Tânărul i-a zis: “Toate acestea le știu din tinerețea mea. Ce-mi mai lipsește?”
21 Isus i-a zis: “Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde ce ai, dă săracilor și vei avea o comoară în ceruri; apoi vino și urmează-Mi.”
22 Dar tânărul, când a auzit aceasta, a plecat trist, pentru că era unul care avea averi mari.
23 Isus a zis ucenicilor Săi: “Adevărat vă spun că un om bogat va intra cu greu în Împărăția cerurilor.
24 Vă spun din nou: este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea unui ac decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu.”
25 Ucenicii, auzind aceasta, au rămas foarte mirați, și au zis: “Cine poate fi mântuit?”
26 Și, uitându-se la ei, Isus a zis: “La oameni este cu neputință, dar la Dumnezeu toate sunt cu putință.”
27 Atunci Petru a răspuns: “Iată, am lăsat totul și am venit după Tine. Ce vom avea atunci?”
28 Isus le-a zis: “Adevărat vă spun că voi, cei ce M-ați urmat, în vremea când Fiul Omului va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune de domnie, ca să judecați cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

29 Oricine a lăsat case, sau frați, sau surori,
sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau
pământuri, de dragul numelui Meu, va primi de
o sută de ori și va moșteni viața veșnică.
30 Dar mulți vor fi cei din urmă care sunt primii
și cei dintâi care sunt ultimii.

20

1 "Căci Împărăția cerurilor se aseamănă cu un
om, stăpânul unei gospodării, care a ieșit dis-de-
dimineață să angajeze lucrători pentru via sa.
2 După ce s-a înțeles cu muncitorii pentru un
denar pe zi, i-a trimis în via sa.
3 A ieșit pe la ora trei și a văzut pe alții care
stăteau degeaba în piață.
4 Și le-a zis: "Mergeți și voi în vie și vă voi da
ce este drept. Și ei au plecat.
5 A ieșit iarăși pe la ceasul al șaselea și al
nouălea și a făcut la fel.
6 Pe la ceasul al unsprezecelea a ieșit și a găsit
pe alții care stăteau degeaba. El i-a întrebat: "De
ce stați aici toată ziua degeaba?".
7 Ei I-au răspuns: "Pentru că nimeni nu ne-a
angajat.
"El le-a zis: "Mergeți și voi în vie și veți primi
tot ce este drept".
8 "Când s-a făcut seară, stăpânul viei a zis
administratorului său: "Cheamă lucrătorii și dă-
le plata, de la cel din urmă până la cel dintâi".
9 "Când au venit cei care fuseseră angajați pe la
ora unsprezece, au primit fiecare câte un denar.

10 Când au venit cei dintâi, au presupus că vor
primi mai mult; și, de asemenea, și ei au primit
fiecare câte un denar.
11 Când l-au primit, au cârtit împotriva
stăpânului casei,
12 zicând: "Aceștia din urmă au cheltuit un
singur ceas, și tu i-ai făcut egali cu noi, care am
dus povara zilei și căldura arzătoare!".

13 Iar el a răspuns unuia dintre ei: "Prietene,
nu-ți fac nici un rău. Nu v-ați înțeles cu mine
pentru un denar?
14 Ia ceea ce este al tău și du-te. Dorința mea
este să dau și acestui din urmă la fel de mult ca
și ție.
15 Nu-mi este oare permis să fac ce vreau cu
ceea ce am? Sau ochiul tău este rău, pentru că
eu sunt bun?"
16 Astfel, cel din urmă va fi cel dintâi, iar cel
dintâi cel din urmă. Căci mulți sunt chemați,
dar puțini sunt aleși."

17 Pe când se suia Isus la Ierusalim, i-a luat
deoparte pe cei doisprezece ucenici și, pe drum,
le-a zis:
18 "Iată, ne suim la Ierusalim, și Fiul Omului
va fi dat preoților de seamă și cărturarilor, care
Îl vor condamna la moarte,
19 și-L vor da neamurilor ca să-L batjocore-
ască, să-L biciuiască și să-L răstignească, iar a
treia zi va învia."

20 Atunci mama fiilor lui Zebedei a venit la El
cu fiii ei, îngenunchind și cerându-I un lucru.
21 El a întrebat-o: "Ce vrei?"

Ea i-a zis: “Poruncește ca acești doi fii ai mei
să șadă, unul la dreapta Ta și altul la stânga Ta,
în Împărăția Ta”.
22 Dar Isus i-a răspuns: “Nu știi ce ceri. Ești în
stare să bei paharul pe care voi bea eu și să te
botezi cu botezul cu care mă botez eu?”
Ei i-au spus: “Noi putem”.
23 El le-a zis: “Voi veți bea paharul Meu și veți
fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu;
dar șederea la dreapta și la stânga Mea nu este
a Mea, ci a cui a fost pregătită de Tatăl Meu.”
24 Când au auzit cei zece, s-au mâniat pe cei
doi frați.
25 Dar Isus i-a chemat și le-a zis: “Știți că
domnitorii neamurilor le stăpânesc și că cei
mari ale lor le stăpânesc.
26 Nu va fi așa între voi; ci oricine vrea să
devină mare între voi va fi robul vostru.
27 Oricine vrea să fie cel dintâi între voi va fi
robul vostru,
28 așa cum Fiul Omului nu a venit ca să fie
slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca
răscumpărare pentru mulți.”
29 Când au ieșit din Ierihon, o mare mulțime a
mers după El.
30 Și iată că doi orbi care stăteau pe drum,
auzind că Isus trece pe acolo, au strigat:
“Doamne, ai milă de noi, Fiul lui David!”
31 Mulțimea i-a mustrat, spunându-le să tacă,
dar ei au strigat și mai tare: “Doamne, ai milă de
noi, Fiul lui David!”
32 Isus, oprindu-se, i-a chemat și i-a întrebat:
“Ce vreți să fac pentru voi?”

33 Și I-au zis: “Doamne, ca să ni se deschidă
ochii.”
34 Isus, cuprins de compasiune, s-a atins de
ochii lor; și îndată ochii lor și-au recăpătat
vederea, și au mers după El.

21

1 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns
la Betfaghe, pe Muntele Măslinilor, Isus a trimis
doi ucenici,
2 și le-a zis: “Mergeți în satul care este în fața
voastră și îndată veți găsi o măgăriță legată și
un mânz cu ea. Dezlegați-i și aduceți-i la mine.
3 Dacă vă va spune cineva ceva, să spuneți:
“Domnul are nevoie de ei”, și îndată îi va
trimite.”
4 Toate acestea s-au făcut pentru ca să se
împlinească ceea ce fusese spus prin proorocul
care zice,
5 “Spune fiicei Sionului,
Iată, Regele vostru vine la voi,
umil, și călare pe un măgar,
pe un mânz, mânzul unei măgărițe.”
6 Ucenicii s-au dus și au făcut cum le poruncise
Isus;
7 au adus măgărița și mânzul, au pus hainele
lor pe ei și Isus a șezut pe ei.
8 O mulțime foarte mare și-a întins hainele pe
drum. Alții au tăiat ramuri din copaci și le-au
întins pe drum.
9 Mulțimea care mergea în fața lui și cei care
îl urmau strigau întruna: “Osana Fiului lui

David! Binecuvântat este cel care vine în numele
Domnului! Osana în cele mai înalte!”
10 După ce a intrat în Ierusalim, toată cetatea
s-a tulburat și zicea: “Cine este acesta?”
11 Și mulțimile ziceau: “Acesta este proorocul
Isus, din Nazaret din Galileea.”
12 Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu și a
izgonit pe toți cei ce vindeau și cumpărau în
Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de
bani și scaunele celor ce vindeau porumbei.
13 El le-a zis: “Este scris: “Casa Mea se va numi
casă de rugăciune”, dar voi ați făcut din ea o
peșteră de tâlhari!”
14 Șchiopii și orbii veneau la El în templu, și El
îi vindeca.
15 Dar preoții cei mai de seamă și cărturarii,
văzând minunile pe care le făcea și pe copiii
care strigau în templu și ziceau: “Osana Fiului
lui David!”, s-au indignat
16 și i-au zis: “Auzi ce spun aceștia?”
Isus le-a zis: “Da, dar nu ați citit niciodată:
“Din gura copiilor și a celor ce alăptează, ai
desăvârșit lauda?””.
17 Și lăsându-i, a ieșit din cetate și s-a dus în
Betania și a tăbărât acolo.
18 Dimineața, pe când se întorcea în cetate, îi
era foame.
19 Văzând un smochin lângă drum, s-a apropiat
de el și n-a găsit pe el decât frunze. I-a spus: “Să
nu mai fie niciun fruct de la tine în veci!”
Imediat smochinul s-a uscat.
20 Ucenicii, văzând aceasta, s-au mirat și au zis:
“Cum de s-a uscat smochinul îndată?”

21 Isus le-a răspuns: “Adevărat vă spun că,
dacă aveți credință și nu vă îndoiți, nu numai că
veți face ce s-a făcut cu smochinul, ci chiar dacă
ați spune muntelui acesta: “Ridică-te și aruncă-
te în mare”, se va face.
22 Toate lucrurile, orice veți cere în rugăciune,
crezând, le veți primi.”
23 După ce a intrat în Templu, preoții cei mai
de seamă și bătrânii norodului au venit la El, pe
când învăța El, și I-au zis: “Cu ce putere faci Tu
aceste lucruri? Cine ți-a dat această autoritate?”
24 Isus le-a răspuns: “Și eu vă voi pune o
întrebare; dacă îmi veți răspunde, vă voi spune
și eu cu ce putere fac aceste lucruri.
25 Botezul lui Ioan, de unde a fost? Din cer sau
de la oameni?”
Ei se gândeau între ei, zicând: “Dacă spunem:
“Din cer”, ne va întreba: “De ce nu l-ați crezut?”
26 Dar dacă spunem: “De la oameni”, ne
temem de mulțime, căci toți îl consideră pe Ioan
ca profet”.
27 Ei au răspuns lui Isus și au zis: “Nu știm.”
El le-a mai spus: “Nu vă voi spune nici cu ce
putere fac aceste lucruri.
28 Dar voi ce credeți? Un om avea doi fii; a
venit la primul și i-a zis: “Fiule, du-te astăzi să
lucrezi în via mea!”.
29 El a răspuns: “Nu vreau!” Dar, după aceea,
s-a răzgândit și s-a dus.
30 A venit la al doilea și i-a spus același lucru. El
a răspuns: “Mă duc, domnule”, dar nu s-a dus.
31 Care dintre cei doi a făcut voia tatălui său?”
I-au spus: “Cel dintâi”.

Isus le-a zis: “Adevărat vă spun că vameșii și
prostituatele intră înaintea voastră în Împărăția
lui Dumnezeu.
32 Căci Ioan a venit la voi pe calea dreptății și
voi nu l-ați crezut, dar vameșii și prostituatele l-
au crezut. Când l-ați văzut, nici măcar nu v-ați
pocăit după aceea, ca să-l credeți.
33 “Ascultați o altă pildă. Era un om care era
stăpânul unei gospodării și care a plantat o vie,
a pus un gard în jurul ei, a săpat în ea o presă de
vin, a construit un turn, a dat-o în arendă unor
agricultori și a plecat în altă țară.
34 Când s-a apropiat sezonul de recoltare a
roadei, el și-a trimis slujitorii la fermieri ca să-i
primească roadele.
35 Fermierii i-au luat slujitorii, au bătut pe
unul, au ucis pe altul și au ucis cu pietre pe altul.
36 A trimis din nou alți slujitori, mai mulți
decât primii, și s-au purtat cu ei la fel.
37 După aceea însă, a trimis la ei pe fiul său,
spunând: “Îl vor respecta pe fiul meu”.
38 Dar țăranii, când au văzut pe fiu, au zis
între ei: “Acesta este moștenitorul”. Haideți să-l
omorâm și să-i luăm moștenirea'.
39 Și l-au luat și l-au aruncat afară din vie, apoi
l-au omorât.
40 Când va veni, așadar, stăpânul viei, ce va
face cu acei țărani?”
41 Ei i-au spus: “Îi va nimici pe acești oameni
nenorociți și va da via în arendă altor agricultori,
care îi vor da roadele la vremea lor.”
42 Isus le-a zis: “N-ați citit niciodată în Scrip-
tură?

“Piatra pe care au respins-o zidarii
a fost numit șef de colț.
Aceasta a fost de la Domnul.
Este minunat în ochii noștri”?

43 De aceea vă spun că Împărăția lui Dumnezeu
va fi luată de la voi și va fi dată unui neam care
își va face roadele.
44 Cine va cădea pe piatra aceasta va fi
sfărâmat, dar pe oricine va cădea, îl va
împrăștia ca praful.”
45 Preoții cei mai de seamă și fariseii, auzind
pildele Lui, au înțeles că vorbea despre ei.
46 Când au căutat să îl prindă, s-au temut de
mulțime, pentru că îl considerau profet.

22

1 Isus, răspunzând, le-a vorbit iarăși în pilde,
zicând:
2 “Împărăția cerurilor se aseamănă cu un
împărat care a făcut un ospăț de nuntă pentru
fiul său
3 și a trimis pe slujitorii săi să cheme pe cei
invitați la nuntă, dar aceștia n-au vrut să vină.
4 A trimis din nou alți slujitori, spunând:
“Spuneți-le celor care sunt invitați: “Iată, am
pregătit cina mea. Vitele și îngrășămintele mele
sunt ucise și toate lucrurile sunt gata. Veniți la
ospățul de nuntă!”””.
5 Dar ei au luat totul în derâdere și au plecat,
unul la ferma lui, altul la marfa lui;
6 iar ceilalți i-au înșfăcat slujitorii, i-au tratat
cu rușine și i-au ucis.

7 Când a auzit asta, regele s-a înfuriat și și-a
trimis armatele, i-a nimicit pe acei ucigași și le-a
ars cetatea.
8 Și a zis robilor săi: “Nunta este gata, dar cei
ce au fost invitați nu au fost vrednici.
9 Duceți-vă, așadar, la intersecțiile drumurilor
și, pe câți veți găsi, invitați-i la nuntă'.
10 Slujitorii aceia au ieșit pe drumuri și au
adunat pe câți au găsit, atât pe cei răi, cât și pe
cei buni. Nunta s-a umplut de invitați.
11 Dar când a intrat regele să vadă oaspeții, a
văzut acolo un om care nu avea haine de nuntă,
12 și l-a întrebat: “Prietene, cum ai intrat aici
fără haine de nuntă?” El a rămas fără cuvinte.
13 Atunci regele a zis slujitorilor: “Legați-l
de mâini și de picioare, luați-l și aruncați-l în
întunericul de afară. Acolo va fi plânsul și
scrâșnitul dinților”.
14 Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt
aleși.”
15 Atunci fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum
să-l prindă în discuția lui.
16 Și au trimis la el pe ucenicii lor și pe Irodieni,
zicând: “Învățătorule, știm că ești cinstit și că
înveți calea lui Dumnezeu cu adevărat, indifer-
ent pe cine înveți, pentru că nu ești părtinitor
față de nimeni.
17 Spuneți-ne, așadar, ce credeți? Este sau nu
legitim să plătim impozite Cezarului?”
18 Dar Isus, înțelegând răutatea lor, a zis:
“Pentru ce Mă încercați, fățarnicilor?
19 Arătați-Mi banii de impozit.”
I-au adus un denar.

20 Și i-a întrebat: “Al cui este chipul acesta și
inscripția aceasta?”
21 Ei i-au zis: “Al Cezarului”.
Apoi le-a zis: “Dați deci Cezarului ce este
al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui
Dumnezeu”.
22 Când au auzit, s-au mirat, L-au lăsat și au
plecat.
23 În ziua aceea au venit la El saducheii, care
zic că nu există înviere. L-au întrebat
24 și i-au zis: “Învățătorule, Moise a zis: “Dacă
un om moare fără să aibă copii, fratele său să
se căsătorească cu femeia lui și să ridice urmași
fratelui său.
25 Or, erau cu noi șapte frați. Cel dintâi s-a
căsătorit și a murit și, neavând urmași, și-a lăsat
soția fratelui său.
26 La fel, și al doilea, și al treilea, până la al
șaptelea.
27 După ei toți, femeia a murit.
28 La înviere, așadar, a cui va fi soția dintre cei
șapte? Căci toți au avut-o.”
29 Dar Isus le-a răspuns: “Vă înșelați, căci
nu cunoașteți Scripturile și nu știți puterea lui
Dumnezeu.
30 Căci la înviere nu se căsătoresc și nici nu
sunt dați în căsătorie, ci sunt ca îngerii lui
Dumnezeu în ceruri.
31 Dar, în ce privește învierea morților, nu ați
citit ce v-a spus Dumnezeu, când a zis:
32 “Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul
lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov”? Dumnezeu nu
este Dumnezeul morților, ci al celor vii.”

33 Când au auzit mulțimile, au rămas uimite
de învățătura lui.
34 Dar fariseii, auzind că i-a redus la tăcere pe
saduchei, s-au adunat.
35 Unul dintre ei, un avocat, i-a pus o
întrebare, punându-l la încercare.
36 "Învățătorule, care este cea mai mare
poruncă din Lege?"
37 Isus i-a zis: "Să iubești pe Domnul Dum-
nezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău
și din tot cugetul tău.
38 Aceasta este cea dintâi și cea mai mare
poruncă.
39 A doua, la fel, este aceasta: "Să iubești pe
aproapele tău ca pe tine însuți".
40 Toată Legea și profeții depind de aceste două
porunci."
41 Pe când se adunaseră fariseii, Isus le-a pus o
întrebare,
42 și le-a zis: "Ce credeți voi despre Hristos? Al
cui fiu este El?"
I-au spus: "De David".
43 El le-a zis: "Cum deci David, în Duhul Sfânt,
Îl numește Domn, zicând,
44 "Domnul a zis Domnului meu,
stai la dreapta mea,
până când voi face din vrăjmașii tăi un
scăunel pentru picioarele tale"?
45 "Dacă David îl numește Domn, cum este el
fiul său?"
46 Nimeni n-a putut să-i răspundă nimic și ni-
meni n-a îndrăznit să-i mai pună vreo întrebare
din ziua aceea.

23

1 Atunci Isus a vorbit mulțimilor și ucenicilor
Săi,
2 și a zis: “Cărturarii și fariseii stau pe scaunul
lui Moise.
3 Așadar, tot ce vă spun ei să observați,
observați și faceți, dar nu faceți faptele lor; căci
ei spun și nu fac.
4 Căci ei leagă poveri grele, greu de purtat, și
le pun pe umerii oamenilor, dar ei înșiși nu vor
să ridice un deget pentru a-i ajuta.
5 Ci își fac toate faptele lor ca să fie văzute
de oameni. Își lărgesc filacteriile și își lărgesc
franjurile hainelor lor,
6 și le place locul de cinste la sărbători, locurile
cele mai bune din sinagogi,
7 salutul în piețe și să fie numiți de oameni
“Rabi, Rabi, Rabi”.
8 Dar voi nu trebuie să fiți numiți “Rabi”, căci
unul singur este învățătorul vostru, Hristosul, și
voi toți sunteți frați.
9 Nu numiți pe nimeni de pe pământ Tatăl
vostru, căci unul singur este Tatăl vostru, Cel din
ceruri.
10 Și nu vă numiți nici stăpâni, căci unul singur
este stăpânul vostru, Hristosul.
11 Ci cel care este cel mai mare dintre voi va fi
robul vostru.
12 Cine se înalță va fi smerit, iar cine se
smerește va fi înălțat.

13 “Vai vouă, cărturari și farisei, fățarnici!
Căci voi devorați casele văduvelor și, ca un

pretext, faceți rugăciuni lungi. De aceea veți
primi o condamnare și mai mare.

14 “Dar vai de voi, cărturari și farisei,
fățarnici! Pentru că voi închideți Împărăția
Cerurilor împotriva oamenilor; pentru că voi
înșivă nu intrați înăuntru, și nici pe cei care intră
nu-i lăsați să intre.
15 Vai vouă, cărturari și farisei, ipocriților!
Pentru că voi călătoriți pe mare și pe uscat ca să
faceți un singur proselit; și când acesta devine
unul, îl faceți de două ori mai fiu al Gheenei
decât voi înșivă.

16 “Vai de voi, călăuze oarbe, care ziceți:
“Oricine se jură pe templu, nu este nimic; dar
oricine se jură pe aurul templului, este obligat.
17 Voi, nebuni orbi! Căci ce este mai mare,
aurul sau templul care sfințește aurul?
18 Și: “Oricine se jură pe altar, nu este nimic;
dar oricine se jură pe darul care este pe el, este
obligat?”
19 Nebuni orbi! Căci ce este mai mare, darul
sau altarul care sfințește darul?
20 Așadar, cine jură pe altar, jură pe el și pe tot
ce este pe el.
21 Cine se jură pe templu, se jură pe el și pe cel
care a locuit în el.
22 Cine se jură pe cer, se jură pe tronul lui
Dumnezeu și pe cel care stă pe el.

23 “Vai de voi, cărturari și farisei, fățarnici!
Pentru că voi dați zeciuială la mentă, mărar
și chimen și ați lăsat deoparte cele mai grele
lucruri ale Legii: dreptatea, mila și credința. Dar

trebuia să le faceți pe acestea și să nu le lăsați pe
celelalte nefăcute.
24 Voi, călăuze oarbe, care strecurați un țânțar
și înghițiți o cămilă!
25 “Vai vouă, cărturari și farisei, fățarnici!
Pentru că voi curățați partea exterioară a pa-
harului și a farfuriei, dar înăuntru sunt pline de
jaf și de nedreptate.
26 Fariseu orb, curăță mai întâi interiorul
paharului și al platoului, pentru ca și exteriorul
lui să devină curat.
27 “Vai de voi, cărturari și farisei, fățarnici!
Pentru că sunteți ca niște morminte albite, care
în afară par frumoase, dar înăuntru sunt pline
de oase de morți și de toată necurăția.
28 Tot așa și voi, în aparență, păreți drepți în
fața oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de
fățărnicie și de nelegiuire.
29 “Vai vouă, cărturari și farisei, fățarnici!
Căci voi zidiți mormintele profeților și
împodobiți mormintele drepților
30 și spuneți: “Dacă am fi trăit în zilele
părinților noștri, nu am fi fost părtași cu ei la
sângele profeților”.
31 De aceea vă mărturisiți vouă însivă că
sunteți copiii celor care au ucis pe profeți.
32 Umpleți, așadar, măsura părinților voștri.
33 Voi, șerpi, urmași ai viperelor, cum veți
scăpa de judecata Gheenei?
34 De aceea, iată, trimit la voi profeți, înțelepți
și cărturari. Pe unii dintre ei îi veți ucide și îi
veți răstigni, iar pe alții îi veți biciui în sinagogile
voastre și îi veți persecuta din cetate în cetate,

35 pentru ca asupra voastră să cadă tot sângele
neprihănit vărsat pe pământ, de la sângele
neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia,
fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între sanctuar
și altar.
36 Cu siguranță vă spun că toate aceste lucruri
vor veni peste această generație.
37 "Ierusalime, Ierusalime, care ucizi pe
prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la ea!
De câte ori aș fi vrut să-ți adun copiii, cum își
adună găina puii sub aripi, și tu n-ai vrut!
38 Iată, casa ta este lăsată pustie pentru tine.
39 Căcivă spun că nu mă veți mai vedea
de acum înainte, până când nu veți zice:
"Binecuvântat este cel ce vine în numele Dom-
nului!"."

24

1 Isus a ieșit din templu și mergea pe drumul
Său. Discipolii săi au venit la el ca să-i arate
clădirile templului.
2 Dar el le-a răspuns: "Voi vedeți toate aceste
lucruri, nu-i așa? Cu siguranță vă spun că nu
va rămâne aici piatră peste piatră care să nu fie
dărâmată."
3 Pe când ședea El pe Muntele Măslinilor,
ucenicii au venit la El în particular și I-au zis:
"Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri?
Care este semnul venirii Tale și al sfârșitului
veacului?"
4 Isus le-a răspuns: "Luați seama ca nimeni să
nu vă rătăcească.

5 Căci mulți vor veni în numele Meu, zicând:
“Eu sunt Hristosul”, și vor duce pe mulți în
rătăcire.
6 Veți auzi de războaie și de zvonuri de
războaie. Aveți grijă să nu vă tulburați, căci
toate acestea trebuie să se întâmple, dar sfârșitul
nu este încă.
7 Căci se va ridica națiune împotriva națiunii
și regat împotriva regatului, și vor fi foamete,
ciumă și cutremure în diferite locuri.
8 Dar toate aceste lucruri sunt începutul
durerilor nașterii.

9 “Atunci vă vor da pe voi la asuprire și vă vor
ucide. Veți fi urâți de toate neamurile din cauza
numelui Meu.
10 Atunci mulți se vor poticni, se vor preda unii
pe alții și se vor urî unii pe alții.
11 Se vor ridica mulți profeți falși și vor duce
pe mulți în rătăcire.
12 Pentru că se va înmulți nelegiuirea,
dragostea multora se va răci.
13 Dar cel care va răbda până la sfârșit va fi
mântuit.
14 Această Veste Bună a Împărăției va fi
propovăduită în toată lumea, ca mărturie pentru
toate națiunile, și atunci va veni sfârșitul.

15 “Când veți vedea urâciunea pustiirii, despre
care s-a vorbit prin proorocul Daniel, stând în
sfântul locaș (să înțeleagă cititorul),
16 atunci cei ce sunt în Iudeea să fugă în
munți.
17 Cel care este pe acoperișul casei să nu se
coboare să scoată lucrurile care sunt în casa lui.

18 Cel care este pe câmp să nu se întoarcă să
își ia hainele.
19 Dar vai de cele însărcinate și de mamele
care alăptează în acele zile!
20 Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie în timpul
iernii și nici într-un Sabat,
21 pentru că atunci va fi o mare suferință, așa
cum nu a fost de la începutul lumii până acum,
nu, și nici nu va fi vreodată.
22 Dacă acele zile nu ar fi fost scurtate, nicio
făptură nu ar fi fost salvată. Dar, de dragul celor
aleși, acele zile vor fi scurtate.

23 Dacă vă va spune cineva: "Iată, aici este
Hristosul!" sau: "Iată!", nu-l credeți.
24 Căci se vor ridica falși hristoși și falși profeți,
care vor face semne și minuni mari, ca să ducă în
rătăcire, dacă este posibil, chiar și pe cei aleși.

25 "Iată, v-am spus mai dinainte.

26 De aceea, dacă vă vor spune: "Iată-l în
pustie", nu ieșiți; sau "Iată-l în lăcașuri", nu
credeți.
27 Căci, după cum fulgerul fulgeră de la răsărit
și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului
Omului.
28 Căci oriunde este cadavrul, acolo se adună
vulturii.
29 "Dar îndată după suferința acelor zile,
soarele se va întuneca, luna nu va mai lumina,
stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se
vor clătina;
30 și atunci va apărea pe cer semnul Fiului
Omului. Atunci toate seminţiile pământului vor

plânge și vor vedea pe Fiul Omului venind pe
norii cerului cu putere și cu mare slavă.
31 El va trimite pe îngerii Săi cu un sunet mare
de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Săi din
cele patru vânturi, de la un capăt la altul al
cerului.

32 "Învățați acum de la smochin pilda aceasta:
Când ramura lui s-a înmuiat și produce frunze,
știți că vara este aproape.
33 Tot așa și voi, când vedeți toate aceste
lucruri, știți că El este aproape, chiar la uși.
34 Adevărat vă spun că generația aceasta nu va
trece până când nu se vor împlini toate aceste
lucruri.
35 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele
Mele nu vor trece.

36 Dar nimeni nu știe ziua și ceasul acela, nici
îngerii din ceruri, ci numai Tatăl Meu.
37 Cum au fost zilele lui Noe, așa va fi și venirea
Fiului Omului.
38 Căci, după cum în zilele de dinaintea potop-
ului mâncau și beau, se căsătoreau și se dădeau
în căsătorie, până în ziua în care Noe a intrat în
corabie,
39 și nu au știut până când a venit potopul și i-a
luat pe toți, așa va fi și venirea Fiului Omului.
40 Atunci doi oameni vor fi pe câmp: unul va
fi luat și unul va rămâne.
41 Două femei vor fi măcinând la moară: una
va fi luată și una va fi lăsată.
42 Vegheați deci, căci nu știți în ce ceas vine
Domnul vostru.

43 Dar să știți că, dacă stăpânul casei ar fi știut
în ce ceas al nopții va veni hoțul, ar fi vegheat și
nu ar fi îngăduit să i se spargă casa.
44 De aceea și voi fiți gata, căci în ceasul la care
nu vă așteptați, Fiul Omului va veni.
45 Cine este robul credincios și înțelept, pe care
l-a pus stăpânul său peste casa sa, ca să le dea
hrana la vremea potrivită?
46 Ferice de robul acela pe care îl găsește
făcând așa când vine stăpânul său!
47 Cu siguranță vă spun că îl va pune peste tot
ce are.
48 Dar dacă robul acela rău va zice în inima lui:
"Stăpânul meu întârzie să vină",
49 și va începe să-și bată tovarășii de slujbă, să
mănânce și să bea cu bețivii,
50 stăpânul acelui rob va veni într-o zi când nu
se va aștepta și într-un ceas când nu va ști,
51 și-l va tăia în bucăți și-i va rândui partea
lui cu ipocriții. Acolo va fi plânsul și scrâșnitul
dinților.

25

1 "Atunci Împărăția Cerurilor va fi ca zece
fecioare care și-au luat lămpile și au ieșit în
întâmpinarea mirelui.
2 Cinci dintre ele erau nebune, iar cinci erau
înțelepte.
3 Cele care erau nebune, când și-au luat
lămpile, nu au luat ulei cu ele,
4 dar cele înțelepte au luat ulei în vasele lor
împreună cu lămpile lor.

5 Și, pe când întârzia mirele, toate au adormit
și au dormit.
6 Dar la miezul nopții s-a auzit un strigăt:
“Iată! Vine mirele! Ieșiți în întâmpinarea lui!
7 Atunci toate acele fecioare s-au sculat și și-au
aranjat lămpile.
8 Cele nebune au zis celor înțelepte: “Dați-
ne puțin din untdelemnul vostru, căci lămpile
noastre se sting.
9 Dar înțeleptele au răspuns: “Și dacă nu este
destul pentru noi și pentru voi? Mergeți mai
degrabă la cei care vând și cumpărați pentru voi
înșivă'.
10 În timp ce ele se duceau să cumpere, a venit
mirele, și cele care erau pregătite au intrat cu el
la ospățul de nuntă, și ușa s-a închis.
11 După aceea au venit și celelalte fecioare,
zicând: “Doamne, Doamne, deschide-ne!”.
12 Dar El a răspuns: “Adevărat vă spun că nu
vă cunosc.
13 Vegheați, deci, pentru că nu știți nici ziua,
nici ceasul în care va veni Fiul Omului.
14 Căci este ca un om care se duce în altă țară,
care și-a chemat slugile sale și le-a încredințat
bunurile sale.
15 Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia
unul, și altuia unul, fiecăruia după putința lui.
Apoi și-a continuat călătoria.
16 Imediat, cel care a primit cei cinci talanți s-a
dus și a făcut schimb cu ei și a făcut alți cinci
talanți.
17 La fel, și cel care a primit cei doi a mai
câștigat încă doi.

18 Dar cel care a primit un talant s-a dus, a săpat în pământ și a ascuns banii stăpânului său.
19 “După multă vreme, a venit stăpânul acelor robi și a făcut socoteli cu ei.
20 Cel care primise cei cinci talanți a venit și a adus alți cinci talanți, zicând: “Doamne, mi-ai dat cinci talanți. Iată, am câștigat alți cinci talanți în plus față de ei'.
21 Domnul său i-a zis: “Bine, slugă bună și credincioasă. Ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri. Intră în bucuria stăpânului tău'.
22 Și cel ce a primit cei doi talanți a venit și a zis: “Doamne, mi-ai dat doi talanți. Iată, am mai câștigat încă doi talanți în plus față de ei'.
23 Domnul său i-a zis: “Bine, slugă bună și credincioasă. Ai fost credincios în privința câtorva lucruri. Eu te voi pune peste multe lucruri. Intră în bucuria stăpânului tău'.
24 Cel care primise un talant a venit și a zis: “Doamne, te-am cunoscut că ești un om aspru, că seceri de unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat.
25 M-am temut, m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ. Iată că ai ceea ce este al tău'.
26 Dar stăpânul său i-a răspuns: “Slugă rea și leneșă! Știai că secer unde n-am semănat și adun unde n-am împrăștiat.
27 Trebuia deci să fi depus banii mei la bancheri și, la venirea mea, să-i primesc înapoi pe ai mei cu dobândă.

28 Luați deci talantul de la el și dați-l celui care
are zece talanți.
29 Căci fiecăruia care are i se va da și va avea
din belșug, dar celui care nu are i se va lua chiar
și ceea ce are.
30 Aruncați-l pe robul nefolositor în
întunericul de afară, unde va fi plâns și scrâșnit
din dinți.
31 “Dar când va veni Fiul Omului în slava Sa și
toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul
slavei Sale.
32 Înaintea Lui se vor aduna toate neamurile
și El le va despărți unele de altele, așa cum un
păstor desparte oile de capre.
33 El va pune oile la dreapta Sa, iar caprele la
stânga.
34 Atunci Regele le va spune celor de la
dreapta sa: 'Veniți, binecuvântați de Tatăl meu,
moșteniți Împărăția pregătită pentru voi de la
întemeierea lumii;
35 căci mie mi-a fost foame și voi mi-ați dat de
mâncare. Mi-a fost sete și mi-ați dat să beau. Am
fost străin și m-ați primit în casă.
36 am fost gol și m-ați îmbrăcat. Am fost
bolnav și m-ați vizitat. Am fost în închisoare și
ați venit la mine.
37 Atunci cei drepți Îi vor răspunde și vor zice:
“Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Te-
am hrănit, sau însetat și Ți-am dat de băut?
38 Când Te-am văzut străin și Te-am primit la
noi, sau gol și Te-am îmbrăcat?
39 Când Te-am văzut bolnav sau în închisoare
și am venit la Tine?”.

40 Împăratul le va răspunde: “Adevărat vă
spun că, pentru că ați făcut aceasta unuia dintre
acești frați ai Mei cei mai mici, Mie Mi-ați făcut-
o.
41 Apoi va spune și celor de la stânga: 'Duceți-
vă de la Mine, blestematilor, în focul cel veșnic,
pregătit diavolului și îngerilor lui;
42 pentru că am fost flămând și nu Mi-ați dat să
mănânc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau;
43 am fost străin și nu M-ați găzduit; gol și nu
M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță și nu M-ați
vizitat'.
44 Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne,
când Te-am văzut noi flămând, sau însetat, sau
străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu
Te-am ajutat?
45 Atunci El le va răspunde și le va zice:
“Adevărat vă spun că, dacă n-ați făcut lucrul
acesta unuia dintre cei mai mici dintre aceștia,
nici Mie nu Mi l-ați făcut.
46 Aceștiavor pleca la pedeapsa veșnică, dar
cei drepți la viața veșnică.”

26

1 După ce a isprăvit toate aceste cuvinte, Isus a
zis ucenicilor Săi:
2 “Știți că peste două zile vine Paștele și Fiul
Omului va fi dat spre răstignire.”
3 Atunci preoții cei mai de seamă, cărturarii și
bătrânii poporului s-au adunat în curtea marelui
preot, care se numea Caiafa.
4 S-au sfătuit împreună ca să prindă pe Isus
prin înșelăciune și să-L omoare.

5 Dar ei au spus: “Nu în timpul sărbătorii, ca
să nu se producă o răscoală în popor”.

6 Pe când era Isus în Betania, în casa lui Simon
leprosul,
7 a venit la El o femeie care avea un vas de
alabastru cu mir de mare preț, și a turnat mir pe
capul Lui, pe când ședea la masă.
8 Ucenicii Lui, văzând aceasta, s-au indignat și
au zis: “De ce această risipă?
9 pentru că acest unguent ar fi putut fi vândut
cu mult și dat săracilor.”

10 Dar Isus, știind aceasta, le-a zis: “De ce
tulburați pe femeie? Ea a făcut o faptă bună
pentru mine.
11 Pentru că voi aveți întotdeauna săraci cu
voi, dar pe mine nu mă aveți întotdeauna.
12 Căci, turnând acest mir pe trupul meu,
ea a făcut-o ca să mă pregătească pentru
înmormântare.
13 Adevărat vă spun că, oriunde se va
propovădui această Bună Vestire în toată lumea,
se va vorbi și despre ceea ce a făcut această
femeie, ca o amintire a ei.”

14 Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda
Iscarioteanul, s-a dus la preoții cei mai de seamă
15 și le-a zis: “Cât vreți să-mi dați dacă vi-l
predau?” Și au cântărit pentru el treizeci de
arginți.
16 Din acel moment a căutat prilej să îl trădeze.

17 În prima zi a azimilor, ucenicii au venit
la Isus și I-au zis: “Unde vrei să-Ți pregătim
Paștile?”

18 Și a zis: “Du-te în cetate la un oarecare
și spune-i: “Învățătorul zice: “Vremea Mea
este aproape. Voi sărbători Paștele în casa ta
împreună cu discipolii mei."”””.
19 Ucenicii au făcut cum le poruncise Isus și au
pregătit Paștele.
20 Când s-a făcut seară, El stătea la masă cu cei
doisprezece ucenici.
21 În timp ce mâncau, a zis: “Cu siguranță vă
spun că unul dintre voi Mă va trăda.”
22 Ei erau foarte mâhniți, și fiecare dintre ei a
început să-L întrebe: “Nu sunt eu, Doamne, nu-i
așa?”
23 El a răspuns: “Cel ce și-a înmuiat mâna cu
mine în vasul acesta mă va trăda.
24 Fiul Omului merge așa cum este scris despre
El, dar vai de omul prin care va fi trădat Fiul
Omului! Mai bine ar fi fost pentru acel om dacă
nu s-ar fi născut.”
25 Iuda, care L-a trădat, a răspuns: “Nu sunt
eu, nu-i așa, Rabbi?”
El i-a spus: “Tu ai spus-o”.
26 Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine,
a mulțumit pentru ea și a frânt-o. A dat-o
ucenicilor și a zis: “Luați, mâncați; acesta este
trupul Meu.”
27 A luat paharul, a mulțumit și le-a dat, zicând:
“Beți-l toți,
28 căci acesta este sângele Meu, al noului
legământ, care se varsă pentru mulți, spre
iertarea păcatelor.
29 Dar vă spun că nu voi mai bea din acest fruct
al viței de vie de acum înainte, până în ziua în

care îl voi bea din nou cu voi în Împărăția Tatălui
meu."
30 După ce au cântat un imn, au ieșit pe
Muntele Măslinilor.
31 Atunci Isus le-a zis: "În noaptea aceasta, toți
vă veți poticni din pricina Mea, căci este scris:
"Voi lovi pe păstor și oile turmei vor fi risipite.
32 Dar, după ce voi fi înviat, voi merge înaintea
voastră în Galileea."
33 Dar Petru i-a răspuns: "Chiar dacă toți se
vor poticni din pricina ta, eu nu mă voi poticni
niciodată."
34 Isus i-a zis: "Adevărat îți spun că în seara
aceasta, până nu va cânta cocoșul, te vei lepăda
de Mine de trei ori."
35 Petru I-a zis: "Chiar dacă ar fi să mor cu
Tine, nu Mă voi lepăda de Tine." Și toți ucenicii
au spus la fel.
36 Atunci Isus a venit cu ei la un loc numit
Ghetsimani și a zis ucenicilor Săi: "Stați aici,
până ce Mă voi duce acolo să Mă rog."
37 A luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui
Zebedei, și a început să se întristeze și să fie
foarte tulburat.
38 Și le-a zis: "Sufletul Meu este foarte
îndurerat, până la moarte. Rămâneți aici și
vegheați cu mine".
39 El a înaintat puțin, a căzut cu fața la pământ
și se ruga, zicând: "Tatăl Meu, dacă este cu
putință, să treacă de la Mine paharul acesta; dar
nu ceea ce vreau eu, ci ceea ce vrei Tu."
40 A venit la ucenici și, găsindu-i dormind, a zis
lui Petru: "Ce, n-ați putut să vegheați cu Mine un
ceas?

41 Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în
ispită. Într-adevăr, duhul este binevoitor, dar
carnea este slabă.”
42 Și iarăși S-a dus a doua oară și S-a rugat,
zicând: “Tatăl Meu, dacă paharul acesta nu
poate să treacă de la Mine, dacă nu-l beau, facă-
se voia Ta.”
43 A venit iarăși și i-a găsit dormind, căci aveau
ochii îngreunați.
44 I-a lăsat din nou, s-a dus și s-a rugat a treia
oară, spunând aceleași cuvinte.
45 Apoi a venit la ucenicii Săi și le-a zis:
“Încă mai dormiți și vă odihniți? Iată că s-a
apropiat ceasul și Fiul Omului este dat în mâinile
păcătoșilor.
46 Ridicați-vă, să mergem. Iată, cel care mă
trădează este aproape”.
47 Pe când vorbea El încă, iată că a venit Iuda,
unul din cei doisprezece, și împreună cu el o
mare mulțime de preoți de seamă și de bătrâni
ai poporului, cu săbii și cu ciomege.
48 Cel care l-a trădat le dăduse un semn,
zicând: “Pe cine sărut eu, acela este. Prindeți-
l!”.
49 Imediat s-a apropiat de Isus, a zis: “Salutări,
Rabi!” și l-a sărutat.
50 Isus i-a zis: “Prietene, ce cauți aici?”

Atunci au venit, au pus mâinile pe Isus și L-au
luat.
51 Iată că unul dintre cei care erau cu Isus a
întins mâna și a scos sabia, a lovit pe slujitorul
marelui preot și i-a tăiat urechea.

52 Atunci Isus i-a zis: “Pune-ți sabia la locul ei,
căci toți cei ce iau sabia vor muri de sabie.
53 Sau crezi că n-aș putea să-L rog pe Tatăl
Meu și chiar acum să-mi trimită mai mult de
douăsprezece legiuni de îngeri?
54 Cum s-ar împlini atunci Scripturile care
trebuie să fie așa?”
55 În ceasul acela, Isus a zis mulțimii: “Ați ieșit
voi ca un tâlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să
Mă prindeți? Eu stăteam în fiecare zi în templu,
învățând, și voi nu m-ați arestat.
56 Dar toate acestea s-au întâmplat pentru ca
să se împlinească Scripturile profeților.”
Atunci toți ucenicii l-au lăsat și au fugit.
57 Cei ce luaseră pe Isus L-au dus la Caiafa,
marele preot, unde erau adunați cărturarii și
bătrânii.
58 Dar Petru L-a urmărit de la distanță până
la curtea marelui preot, a intrat și a șezut cu
ofițerii, ca să vadă sfârșitul.
59 Iar preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot
sfatul căutau mărturii false împotriva lui Isus,
ca să-L omoare,
60 dar n-au găsit niciuna. Chiar dacă s-au
prezentat mulți martori mincinoși, nu au găsit
niciunul. Dar, în cele din urmă, doi martori
mincinoși au ieșit în față
61 și au spus: “Omul acesta a spus: “Pot să
distrug templul lui Dumnezeu și să-l zidesc în trei
zile””.
62 Marele preot s-a ridicat în picioare și i-a zis:
“Nu ai răspuns? Ce este ceea ce mărturisesc
aceștia împotriva ta?”

63 Dar Isus a tăcut. Marele preot i-a răspuns:
“Te conjur, pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă
Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.”
64 Isus i-a zis: “Așa ai spus. Cu toate acestea,
îți spun că, după aceea, îl vei vedea pe Fiul
Omului șezând la dreapta Puterii și venind pe
norii cerului.”
65 Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis:
“A spus o blasfemie! De ce mai avem nevoie de
alți martori? Iată, acum ați auzit blasfemia lui.
66 Ce părere aveți?”

Ei au răspuns: “Este vrednic de moarte!”
67 Atunci l-au scuipat în față și l-au bătut cu
pumnii, iar unii l-au pălmuit,
68 zicând: “Propovăduiește-ne, Hristoase!
Cine te-a lovit?”.
69 Petru ședea afară, în curte, și o slujnică
a venit la el și i-a zis: “Și tu ai fost cu Iisus
Galileanul!”
70 Dar el a negat în fața tuturor, zicând: “Nu
știu despre ce vorbiți.”
71 După ce a ieșit afară pe prispă, l-a văzut
altcineva și a zis celor ce erau acolo: “Și acesta a
fost cu Isus din Nazaret.”
72 El a negat din nou cu jurământ: “Nu-l cunosc
pe omul acesta.”
73 După puțină vreme, cei ce stăteau de față au
venit și au zis lui Petru: “Cu siguranță și tu ești
unul dintre ei, căci vorbirea ta te face cunoscut.”
74 Atunci a început să înjure și să jure: “Nu-l
cunosc pe omul acela!”

Imediat a cântat cocoșul.

75 Petru și-a adus aminte de cuvântul pe care
i-l spusese Isus: “Înainte de a cânta cocoșul, te
vei lepăda de Mine de trei ori”. Atunci a ieșit
afară și a plâns cu amar.

27

1 Când a venit dimineața, toți preoții cei
mai de seamă și bătrânii poporului s-au sfătuit
împotriva lui Isus ca să-L omoare.
2 L-au legat, L-au dus și L-au predat guverna-
torului Ponțiu Pilat.
3 Atunci Iuda, care L-a trădat, văzând că Isus
a fost osândit, a avut remușcări și a adus înapoi
cei treizeci de arginți preoților cei mai de seamă
și bătrânilor,
4 zicând: “Am păcătuit că am trădat sânge
nevinovat.”
Dar ei au spus: “Ce ne pasă nouă de asta? Voi
vă ocupați de asta”.
5 A aruncat piesele de argint în sanctuar și a
plecat. Apoi s-a dus și s-a spânzurat.
6 Preoții cei mai de seamă au luat arginții și
au zis: “Nu este îngăduit să-i punem în vistierie,
fiindcă este prețul sângelui.”
7 S-au sfătuit și au cumpărat cu ele câmpul
olarului pentru a îngropa străinii.
8 De aceea, câmpul acela a fost numit până în
ziua de azi “Câmpul de sânge”.
9 Atunci s-a împlinit ceea ce fusese spus prin
profetul Ieremia, care zicea
“Au luat cei treizeci de arginți,
prețul celui căruia i s-a pus un preț,
pe care unii dintre copiii lui Israel l-au taxat,

10 și le-au dat pentru câmpul olarului,
    așa cum mi-a poruncit Domnul.”
11 Isus a stat în picioare înaintea guvernatorului; și guvernatorul L-a întrebat: “Ești Tu Împăratul iudeilor?”
Isus i-a zis: “Așa zici tu”.
12 Când a fost acuzat de preoții cei mai de seamă și de bătrâni, n-a răspuns nimic.
13 Atunci Pilat i-a zis: “Nu auzi câte mărturisiri se fac împotriva ta?”
14 El nu i-a răspuns, nici măcar un cuvânt, așa că guvernatorul s-a mirat foarte mult.
15 La sărbătoare, guvernatorul obișnuia să elibereze mulțimii câte un prizonier pe care îl dorea.
16 Ei aveau atunci un prizonier de seamă, numit Baraba.
17 Când s-au adunat deci, Pilat le-a zis: “Pe cine vreți să vă eliberez? Pe Baraba sau pe Isus, care se numește Hristos?”
18 Căci știa că din cauza invidiei îl predaseră.
19 Pe când ședea el pe scaunul de judecată, soția lui a trimis la el, zicând: “Nu te mai lega de acest neprihănit, căci astăzi am suferit multe în vis din pricina lui.”
20 Iar preoții cei mai de seamă și bătrânii au convins mulțimile să ceară pe Baraba și să nimicească pe Isus.
21 Dar guvernatorul le-a răspuns: “Pe care dintre cei doi vreți să vi-l eliberez?”
Ei au spus: “Baraba!”
22 Pilat le-a zis: “Ce să fac lui Isus, care se numește Hristos?”

Și toți i-au zis: “Să fie răstignit!”
23 Dar guvernatorul a zis: “De ce? Ce rău a
făcut?”
Dar ei strigau foarte tare, zicând: “Să fie
răstignit!”
24 Pilat, văzând că nu se câștiga nimic, ci că se
făcea tulburare, a luat apă și s-a spălat pe mâini
în fața mulțimii, zicând: “Eu sunt nevinovat de
sângele acestui neprihănit. Aveți grijă de el”.
25 Și tot poporul a răspuns: “Sângele lui să fie
peste noi și peste copiii noștri!”
26 Apoi le-a dat drumul lui Baraba, iar pe Isus
l-a biciuit și l-a dat spre răstignire.
27 Atunci soldații guvernatorului au dus pe
Isus în pretoriu și au adunat toată garnizoana
împotriva Lui.
28 L-au dezbrăcat și I-au pus o haină stacojie.
29 I-au împletit o cunună de spini și i-au
pus-o pe cap, iar în mâna dreaptă o trestie;
au îngenuncheat înaintea lui și l-au batjocorit,
zicând: “Slavă, Împăratul iudeilor!”
30 L-au scuipat, au luat trestia și l-au lovit în
cap.
31 După ce l-au batjocorit, i-au luat haina, i-au
pus hainele pe el și l-au dus ca să-l răstignească.
32 Când au ieșit afară, au găsit un om din
Cirene, numit Simon, și l-au silit să meargă cu
ei, ca să-și ducă crucea.
33 Când au ajuns la un loc numit “Golgota”,
adică “Locul craniului”,
34 i-au dat să bea vin acru amestecat cu fiere.
După ce a gustat, nu a vrut să bea.

35 După ce l-au răstignit, i-au împărțit hainele,
aruncând la sorți,
36 și, stând acolo, îl priveau.
37 I-au pus deasupra capului său acuzația
scrisă împotriva lui: "ACESTA ESTE IISUS,
REGELE IUDEILOR".
38 Și erau doi tâlhari răstigniți împreună cu El,
unul la dreapta Lui și altul la stânga.

39 Cei ce treceau pe acolo Îl ocărau, clătinându-
și capetele
40 și zicând: "Tu, care distrugi templul și-l
zidești în trei zile, mântuiește-te! Dacă ești Fiul
lui Dumnezeu, coboară-te de pe cruce!"

41 Preoții cei mai de seamă, de asemenea,
batjocorind împreună cu cărturarii, cu fariseii
și cu bătrânii, au zis:
42 "A mântuit pe alții, dar nu se poate mântui
pe sine însuși. Dacă el este Regele lui Israel, să
se dea jos de pe cruce acum și vom crede în el.
43 El se încrede în Dumnezeu. Să-l elibereze
Dumnezeu acum, dacă îl vrea, pentru că a spus:
"Eu sunt Fiul lui Dumnezeu"."
44 Și tâlharii care au fost răstigniți împreună
cu El au aruncat asupra Lui aceeași ocară.

45 De la ceasul al șaselea a fost întuneric peste
toată țara până la ceasul al nouălea.
46 Pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu
glas tare: "Eli, Eli, lima sabachthani?" Adică:
"Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai
părăsit?".

47 Unii dintre cei ce stăteau acolo, auzind, au
zis: "Omul acesta cheamă pe Ilie."

48 Și îndată unul dintre ei a alergat, a luat un burete, l-a umplut cu oțet, l-a pus pe o trestie și
i-a dat să bea.
49 Ceilalți au zis: “Lasă-l în pace. Să vedem
dacă vine Ilie să-l salveze”.
50 Isus a strigat din nou cu glas tare și și-a dat
duhul.
51 Și iată că perdeaua templului s-a rupt în
două, de sus până jos. Pământul s-a cutremurat
și stâncile s-au despicat.
52 Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale
sfinților care adormiseră au înviat;
53 și, ieșind din morminte după înviere, au
intrat în cetatea sfântă și s-au arătat multora.
54 Iar centurionul și cei ce erau cu el, care
priveau pe Isus, văzând cutremurul și cele ce se
întâmplau, s-au îngrozit și au zis: “Cu adevărat,
acesta era Fiul lui Dumnezeu!”
55 Și erau acolo multe femei care priveau de
departe, și care Îl urmau pe Isus din Galileea și
Îl slujeau.
56 Printre ele erau Maria Magdalena, Maria,
mama lui Iacov și a lui Iose și mama fiilor lui
Zebedei.
57 Când s-a făcut seară, a venit un om bogat
din Arimateea, numit Iosif, care era și el ucenic
al lui Isus.
58 Acest om s-a dus la Pilat și a cerut trupul
lui Isus. Atunci Pilat a poruncit ca trupul să fie
predat.
59 Iosif a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză
de in curată

60 și l-a așezat în mormântul său nou, pe care îl
tăiase în stâncă. Apoi a rostogolit o piatră mare
la ușa mormântului și a plecat.
61 Maria Magdalena era acolo, împreună cu
cealaltă Maria, așezată în fața mormântului.
62 A doua zi, adică a doua zi după ziua
pregătirii, s-au adunat la Pilat preoții cei mai de
seamă și fariseii, și au zis:
63 “Domnule, ne aducem aminte ce a spus
înșelătorul acela, pe când era încă în viață:
“După trei zile voi învia”.
64 Poruncește, așadar, să se asigure
mormântul până a treia zi, ca nu cumva
discipolii lui să vină noaptea și să-l fure și
să spună poporului: “A înviat din morți”; și
ultima înșelăciune va fi mai rea decât prima”.”
65 Pilat le-a zis: “Aveți un paznic. Duceți-vă și
asigurați-o cât mai bine”.
66 Ei s-au dus deci cu garda și au securizat
mormântul, sigilând piatra.

28

1 După Sabat, când a început să se lumineze de
ziuă, în prima zi a săptămânii, Maria Magdalena
și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul.
2 Și iată că s-a făcut un cutremur mare, căci un
înger al Domnului s-a coborât din cer și a venit
și a rostogolit piatra de la ușă și a șezut pe ea.
3 Înfățișarea lui era ca un fulger, iar
îmbrăcămintea lui era albă ca zăpada.
4 De frica lui, gărzile s-au cutremurat și s-au
făcut ca niște oameni morți.

5 Îngerul le-a răspuns femeilor: “Nu vă temeți,
căci știu că voi căutați pe Isus, care a fost
răstignit.
6 El nu este aici, pentru că a înviat, așa cum a
spus. Veniți să vedeți locul unde zăcea Domnul.
7 Mergeți repede și spuneți-le discipolilor Lui:
“A înviat din morți și iată că merge înaintea
voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată, v-
am spus”.
8 Și au ieșit repede din mormânt, cu frică și
cu mare bucurie, și au alergat să aducă vestea
ucenicilor Lui.
9 Pe când se duceau să anunțe pe ucenicii Lui,
iată că Isus le-a ieșit în întâmpinare și le-a zis:
“Bucurați-vă!”
Au venit, s-au prins de picioarele Lui și I s-au
închinat.
10 Atunci Isus le-a zis: “Nu vă temeți. Duceți-
vă și spuneți fraților mei să meargă în Galileea
și acolo Mă vor vedea.”
11 Pe când se duceau ei, iată că au venit în
cetate niște păzitori și au spus preoților cei mai
de seamă tot ce se întâmplase.
12 După ce s-au adunat cu bătrânii și s-au
sfătuit, au dat soldaților o sumă mare de argint,
13 zicând: “Spuneți că discipolii lui au venit
noaptea și l-au furat în timp ce noi dormeam.
14 Dacă acest lucru ajunge la urechile guver-
natorului, îl vom convinge și vă vom scăpa de
griji.”
15 Ei au luat banii și au făcut cum li s-a
spus. Această zicală s-a răspândit printre evrei
și continuă până astăzi.

16 Dar cei unsprezece ucenici s-au dus în
Galileea, pe muntele unde îi trimisese Isus.
17 Când L-au văzut, s-au închinat înaintea Lui;
dar unii se îndoiau.
18 Isus a venit la ei și le-a vorbit, zicând: "Mie
Mi s-a dat toată autoritatea în cer și pe pământ.
19 Mergeți și faceți discipoli din toate nea-
murile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului
și al Sfântului Duh,
20 învățându-isă păzească toate lucrurile pe
care vi le-am poruncit. Iată, Eu sunt cu voi în
toate zilele, până la sfârșitul veacului." Amin.

Liber Sfanta Biblie
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a